

NURHAK ATEŞİ SÖNMEYECEK!

KADİR MANGA ALPASLAN ÖZDOĞAN SINAN CEMGİL

“Bir kısmımız ve hatta hepimiz ölebiliriz ama öyle bir ateş yakacağız ki bu ateş bir daha hiç sönmeyecek, söndürülemeyecek!” Böyle söylüyordu Sinan Cemgil elde silah isyan ateşini yakmadan önce. Geleceğe, emekçilere olan inanç ve güvenle doydular. Düştüler yola. Tereddütsüz. Coşkulu. Attıkları adımın tarihsel önemini bilincinde olarak.

Nurhak dağlarında düşükleri pusuda bir bir döndüler ateş topuna. Kadir, Alparslan, Sinan... Yaktıkları ateş genç yüreklerde harlandı, büyüdü. Halk “Nurhak sana güneş doğmaz” diye ağıtlar yakarken, isyan dolu yürekler kavgaya durdu. Sinanların açtığı yoldan geleceğe yürüdü.

31 Mayıs'ta Karacaahmet'te “Öldükleriyle Kalmayanların” mezarları başında olalım. Kavganın, direncin, zafer yürüyüşünün ateşiyle kavrulalım!

31 Mayıs Çarşamba günü saat 11.00'de hrkesi Karacaahmet Mezarlığı A Kapısı önünde olalım!

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

24 Mayıs - 7 Haziran 2017 / S 025 / 1 TL

Dişe diş, zorlu bir mücadele bu! Türlü çeşit kılıklara bürünüyor emekle sermayenin uzlaşmaz kavgası. Kah ertelenen bir işçi grevinde, kah evi, kasabası ve kenti yerle bir edilmiş Kürtlerin öfkesinde, kah oğlunun kemikleri için bedenini açlığa yatıran babanın direncinde, kah işlerine dönmek için yol kesen işçilerin eyleminde, kah çevreye, doğaya, “üç beş ağaca” sahip çıkan insanlığın protestosunda, kah şiddete ve ölümlere maruz kalan kadınların isyanında... umudunu yitirmiş işsizlerin yüzeye vurmaya hazırlanan tepkisinde, her yerde sürüyor bu savaş.

Çürüyen, tel tel dökülen kapitalist toplum, savaşlar, yıkımlar, hortlayan kölelik, organ kaçakçılığı, uyuşturucu, fuhuş, salgın hastalıklarla sarsılıyor iliklerine kadar. Doğa ve insan bir yokoluşun eşğine geldi. İsyân ediyor doğa. İsyân ediyor insan! Ya yok oluş, ya devrim; ya sosyalizm, ya barbarlık! Gelip dayandığımız yer işte tam burası.

Kaçış yok! Günün ıvrır zıvırlarıyla, söküklere yamamakla gidilebilecek yol yok.

Uzlaşma, reform, günlük yaşamın katlanılabilir olması artık sözkonusu değil. Her yanımız savaş ateşiyle cehenneme dönmüş, büyük yıkım savaşının bulutları tüm ufku kaplamışken, kaçıp sığınılacak huzur adaları aramak nafile! Artık geri çekilebilecek bir alan yok! Emekçilerin sırtı duvarda, toplumun ardı uçurum kenarında! Ya ileri atacağız, ya uçuruma yuvarlanacağız!

Gezi ayaklanmasının yıldönümü yaklaşıyor. 6-8 Ekim serhıldanıyla, “hendek savaşlarıyla”, irili ufaklı sokak eylemleri, grevler ve direnişlerle zenginleşmiş olarak karşılıyoruz bu büyük ayaklanmayı. Adım adım yeni isyanların, ayaklanmaların mayalandığı günlerde karşılıyoruz. Tarihin bu en devrimci döneminde yeni Ekimler yaratmak için ileri!

>>Editör...

**YİRMİ DAKİKADA
BOYUN EĞDİRME!**

Noktaydı, virgüldü, noktalı virgüldü, soru işaretli ünlemli derken RTE'nin ABD gezisini tarif edecek kesin bir tanımlama şimdiye kadar yapılmış değil.

İstenmeyen bir ziyaretçi; gelmemesi için ABD'li yetkililer ellerinden geleni yaptılar. En refüze edici hareket ziyaretin hemen öncesinde geldi. Türk Genelkurmay Başkanı, MİT Müsteşarı ve Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü ABD'de YPG'ye silah verilmesini engellemeye çalışırken, YPG'ye silah verileceği açıklandı ABD tarafından.

3

Tarihin En Devrimci Dönemi

C.Dağlı

2

Proletaryanın Kurtuluşu

Özgür Güven

4

Hayıflanma Sendromu

Ali Varol Günal

5

Yeni 15-16 Haziranlar
Yaratmak?

İ.Cevat Çetiner

8

Ana Muharebe Sahasında
İlk Hareket

Umut Çakır

10

Editör

YİRMİ DAKİKADA BOYUN EĞDİRME!

Baş tarafı 1. sayfada

Konuşma özürü Bahçeli bu durumu şöyle tarif ediyordu: "Bu kararın MİT Müsteşarı, Genelkurmay Başkanı ve Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü ABD'de temaslarda bulunduğu esnada; Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın ABD ziyaretinin beklenmeden alınmış olması diplomatik nezaket-sizlik olmasının ötesinde Türkiye ile dalga geçilmesi anlamına gelmektedir."

Lümpen kültürde buna "dalga geçmek denir" ama politik literatürde ve devletler arası ilişkilerde buna "boyun eğdirmek" denir. "Asrın Lideri"ni geziden caydırmak için yapılanlar bununla bitmedi. ABD'de bir yetkili, ABD Dış İlişkiler Konseyi Başkanı, Richard Haass, kelimesi kelimesine şunları söylüyordu: "Otoriter yönetimi ve Suriye'de faydasız rolü göz önüne alındığında Erdoğan'ın buraya ziyaretini iptal etmesi büyük bir kayıp olmaz." Daha ne olsun ve daha ne desin!

Ama nafi! "Asrın lideri" olduğunu liberal cahillere dahi inandırmış "uzun adam", istenmi-

yor da olsa, gitmekte kararlıydı. Adamlarının bütün efelenmelerine karşın gitmekte ısrar etti. İhtiyaç bunu gerektiriyordu!

Gitmemesinin kendisine neye patlayacağını öğrenecek kadar burjuva politikanın dehlizlerinde taban aşındırılmıştı. Önce başbakanlığını, sonra Cumhurbaşkanlığını, şimdi de "tek adamlık" konumunu kime borçlu olduğunu herkesten çok o iyi biliyordu.

Uçaktan indiğinde Protokol Müdür Yardımcısının onu karşılamış olması onda nebze kadar tereddüt yaratmadı. Hiçbir şey yokmuş gibi Beyaz Saray'ın kapısından içeri girdi. İçerde neler oldu, bilinmiyor. Bilinen tek şey "tarihi" olacağı söylenen toplantının, çeviri, karşılama faslı vs. dahil yirmi dakika sürdüğü ve ABD'nin pozisyonunda herhangi bir değişikliğin olmadığıdır.

Ama "ortak açıklama" resimlerinden, RTE'nin mahkeme duvarını andıran yüz ifadesine karşılık, ağzı kulaklarında resim veren ABD Başkanının haline bakılınca olan biteni tahmin etmek

zor değil.

Bu bir boyun eğdirme operasyonu idi. ABD, emperyalist sistemin bu efendisi, kendisine karşı efelenecek uşaklara boyun eğdirme uzmanıdır. "Tarihi" zirvenin, magazin sayfalarına konu olacak en ufak bir ayrıntısını kaçırmayan burjuva/liberal yazarların, buna sosyal reformist parti ve örgütler dahil değinmedikleri tek nokta budur.

Oysa toplantı tüm anlam ve önemini, bu boyun eğdirme hikayesinde buluyor. RTE'nin ülke içinde atıp tutmalarına, afra tafralarına bakarak "eksen değiştirdiğini", Türkiye'nin "Avrasya eksenine" kaymaya başladığını ve kayması gerektiğini; bundan böyle ABD ile değil, Rusya ile "müttefik" olacağını ciddi ciddi yazanların es geçtikleri nokta işte budur.

ABD'nin PYD-YPG konusu dahil Türkiye'ye ve dinci faşist iktidara rest çekmesinin ardından devlet adına dinci faşist iktidarın nasıl boyun eğdiğini en iyi, Binali Yıldırım'ın şu sözleri ifade ediyor: "ABD'ye savaş ilan edecek değiliz." Yapacak bir şeyleri yok.

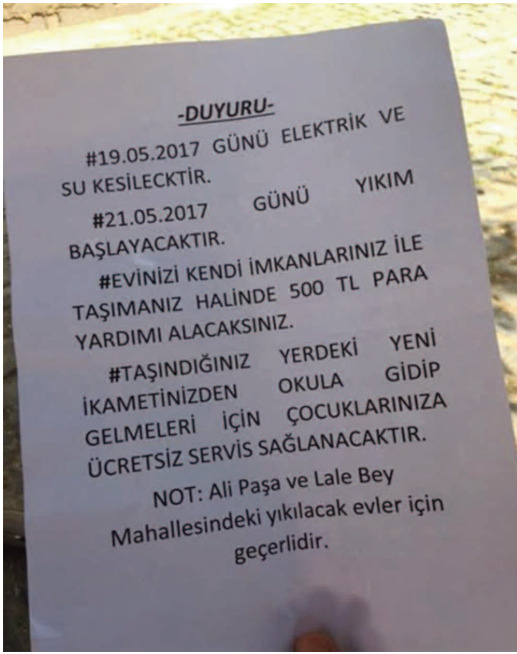
Tüm bunlar, ABD'nin Türkiye'yi gözden çıkardığı anlamına mı gelir? Elbette bu anlama gelmez. ABD, Türkiye'yi ne gözden çıkarmıştır ne de çıkarır. Ama boyun eğdirir ve kazara hizadan çıkma belirtileri gösterir ise, işte böyle hizaya sokar. Olan biten bundan ibaret.

Bu, emperyalizmin kadir-i mutlak olduğu anlamına gelmez. Sadece şu anlama gelir ki, çağımızda, emperyalizme bağımlı ülkelerde hiç bir burjuva iktidar emperyalist kapitalist sistemin dışına çıkamaz; kovsalar da çıkamaz. Çünkü sermayenin tek gelişme yolu, burjuva iktidarların ayakta kalma koşulu emperyalistlerle sıkı ilişkiler kurmak, emperyalist-kapitalist sistemin korumasını arkasında hissetmek.

Emperyalist-kapitalist sistemden çıkmak, emperyalizme ve kapitalizme karşı verilecek savaşın zaferiyle birlikte kurulabilecek devrimci halk iktidarlarının işidir. Ancak böylesi iktidarlar emperyalizmle tüm ilişkileri bir kılıç darbese gibi kesebilirler.

Suriçi Halkı:

"Evlerimizden Çıkmayacağız"

Devletin, katliamların ardından yıkarak yok ettiği Amed Sur'da geride kalan, evlerinden çıkmak istemeyen, mahallelerinden ayrılmak istemeyen halka da baskılar sürüyor.

Suriçi'ni tamamen insansızlaştırmak, şehrin demografik ve kültürel yapısını değiştirmek isteyen, bunun için baştan aşağı yıkan devlet, kalan halka da tahammül edemiyor. Alipaşa ve Lalebey Mahallelerinde zırlı araçlarla anonslar yapılıyor, elektriğin ve suyun kesilip, yıkıma başlanacağı duyuruluyor.

30-40 bin liradan başlayan bedeller belirlenmiş evler için. Ekonomik durumları zaten kötü olan bu mahallelerde yaşayan halk, "çıkıp gidebileceğimiz bir yerimiz yok" diyorlar. "Bu paralara ev almamız da mümkün değil" diyorlar. "Çıkmayacağız" diyorlar.

Ve sabah saatlerinde sular kesiliyor... Mahalleye girmeye çalışan DİSKİ kepçelerinin önüne geçen halk girmelerine izin vermedi. Mahalleler polis ablukasına alındı. Kadınlar

"evlerimizden çıkmıyoruz" diyerek kepçelerin ve polislerin karşısına dikildi. Kepseler ve polis çekildi, sular akmaya başladı... Ve halka Pazartesi gününe kadar zaman verildi mahallelerini terk etmek için...

"Bizi ezmeden mahalleye giremezler" diyen halk Pazartesi günü Valiliğe yürüme kararı aldı; Sur'un yıkılmasını istemeyen herkesi de yanlarında olmaya çağırdı.

Savaşımı artık Kürt halkın evlerini, mahallelerini, kentlerini başlarına yıkmaya vardır devlet, son savaşımı veriyor.

Polisin Yaraladığı Avukatlar Yargılanıyor

30 Mart 2016'da Çağlayan Adliyesi'nde ÇHD'li avukatlara vahşice saldıran çevik kuvvet polisleri, Av. Zeycan Balcı Şimşek'in belini kırmış, 9 avukatı da yaralamıştı. Saldırgan polisler bu saldırıdan ve yaralamadan dolayı dava açılmadı, ancak darp edilen, hastanelik edilen avukatlara "polise mukavemet"ten dava açıldı.

Avukatları sürükleyerek gözaltına alan polislerin "ellerinde sıyrıklar" oluşmuş!! Bazılarının da "elleri ağrı-mış"!!

10 avukata "görevi yaptırılmamak için direnme" suçlamasıyla, üç yıla kadar hapis cezası istemiyle dava açıldı. Avukatların ilk duruşması 12 Mayıs 10.00'da görüldü.

Zeycan Balcı Şimşek, Mürsel Önder, Diren Yeşil, Gökmen Yeşil, Güray Dağ, Şükriye Erdem, Aycan Çiçek, Yağmur Ereren, Avni Güçlü Sevimli ile Naciye Demir'in yargılandığı duruşmada çok sayıda avukat da müdafii olarak duruşmada hazır bulundu.

Sanık sıfatı ile yargılanan 7 avukat duruşmaya katılmazken, dava kapsamında 4 polis müşteki sıfatıyla duruşma salonunda yer aldı. Yargılanan 3 avukat savunma yaptı ve polislerin kendilerine saldırdığını belirterek, yargılanması gerekenlerin polisler olduğu söylendi.

Mahkeme heyeti, duruşmayı 13 Ekim'e erteledi.

İzmir'de Avukatlara Saldırı

ÇHD İzmir Şube üyesi avukatlar, açık grevindeki Nuriye Gülmen ve Semih Özakça için adliye binasında 'Dayanışma Zinciri' kurdular. Avukatların eylemine polis saldırdı.

Adliye'de Baro Vestiyeri önünde "Dayanışma zinciri" oluşturan avukatlar, cüppelerine Gülmen ve Özakça'nın fotoğraflarını iliştip, maske taktılar. Polis, "adliye içerisinde eylem yapmanın yasak olduğu" gerekçesiyle saldırdı; avukatlar yerlerde sürüklenerek ve darp edilerek adliye dışına çıkarıldı.

Saldırının ardından adliye dışında oturma eylemine geçen avukatlara polis bu kez biber gazı ve coplarla saldırdı, çok sayıda avukat yaralandı.

Polis saldırısının ardından açıklama yapan ÇHD Genel Sekreteri Nergis Tuba Aslan, mücadele etmekten vazgeçmeyeceklerini vurgulayarak, "En demokratik hakkımızı kullanmamıza bile izin vermiyorlar. Buna bile tahammülleri yok. 10 dakikalık barışçıl bir eyleme bile tahammülleri yok. Faşizm her yerde. Faşizm adliyede sokaklarda. Biz ne olursa olsun vazgeçmeyeceğiz. Adalet istemeye devam edeceğiz. Adalet aramaya her yerde devam edeceğiz" dedi.

"Fındıklı'da HES Olmayacak"

Karadeniz HES'lerin ve enerji tekellerinin yeni tehdidiyle karşı karşıya. Rize'nin Fındıklı ilçesi Arılı Vadisi'nde inşa edilmek istenen 'Hayat HES' girişimi, daha önce halk tarafından durdurulmuş ve vadiye bir kazma dahi vurulamamıştı.

Bugün yine Fındıklı Dereleri Koruma Platformu üyeleri ve yaşam savunucuları, HES'çi şirketin halkı bilgilendirme toplantısı yapacağı Fındıklı Halk Merkezi'ne kadar, "Fındıklı'da HES istemiyoruz. Yaşam alanlarımızı terk edin" pankartı ve "HES yapma boşuna yıkacağız başına", "HES'çi şirket Fındıklı'yı terk et" sloganları ile yürüdü.

Şirket ise önlemini almış, çevre illerden yüzlerce çevik kuvvet polisi ve panzerler Halk Eğitim Merkezi önüne konuşlanmıştı. Ve Fındıklı halkı içeriye alınmadı. Halkın ısrarları ve baskısıyla gelen halkın bir kısmını polis içeri almak zorunda kaldı.

İl Çevre Müdürlüğü'nden ve Çevre Bakanlığı'ndan temsilcilerin de olduğu toplantı oldukça tartışmalı geçti. Halk bu toplantının yapılmaması gerektiğini, çünkü dışarıda halkın HES'i protesto ettiğini söylemelerine rağmen heyet bunu dikkate almadı; HES projesini boş salona anlatmaya devam etti. Rize İl Çevre Müdürü de "Tutanak tutuyoruz. Burada toplantı yapılmıştır" deyince, dışarıda protesto ederek bekleyen halk salona girmeye çalıştı. Polislerin kapıları tutması üzerine Fındıklı halkı salona pencerelerden girdi; toplantının yapıldığı salonun kapılarını kapatarak içeridekileri rehlin aldı. "Bu tutanak değişmeden bu binadan çıkamazsınız çünkü biz o toplantıya katılmadık, burada toplantı yapılmadı" diyerek HES'çi şirket ve görevliler uzun süre tartıştı. Dışarıda ise "Direne Direne Kazanacağız" sloganları yükseldi. Ve 'Bilgilendirme toplantısı yapılamamıştır' yazılı yeni tutanak hazırlanmak zorunda kaldılar.

HES şirketi, "Doğal Sit alanı" ilan edilen Arılı Vadisi'nin statüsünün değiştirilmesi için dava açmıştı. Arılı Vadisinin statüsünün yeniden belirleneceği bu dava, 29 Mayıs günü. Ve Fındıklı halkı, şimdiden 29 Mayıs'a ve vadiye gelecek olan heyete karşılama "töreni" hazırlığına başladı.

PROLETARYANIN KURTULUŞU

Özgür Güven

Kapitalizm kendi işleyiş yasaları gereği sürekli olarak kırdan kente göçe neden olur. İşçilerin yanı sıra büyük bir işsiz nüfusu da kentlerde toplanır. Burjuvazi emekçileri bir araya getirerek, kapitalizme son verecek büyük kitleleri kentlerde bir araya getirir. Kentlerde yoğunlaşan, bir araya gelen emekçiler, kentin eğitim ve kültürel olanaklarından yararlanır. Dünyaya bakışı değişen emekçiler, örgütlenme, eylem kapasitesi ve büyük kitle gücüyle sınıflar mücadelesinde gereken yeri alırlar. Kent, burjuvazinin sınıf egemenliğine son verecek koşulların birikmesine zemin hazırlar.

Sermayenin belli merkezlerde toplanması, sanayinin de bu merkezlerde yoğunlaşmasına varır. Bunun kaçınılmaz sonucu nüfusun da bu merkezlerde toplanmasıdır. Tek tek ülkelerde kırdan kente göç, kapitalizm altında geçen bütün tarihsel süreç boyunca yaşanan bir olay. Yeni evrede bu nüfus hareketi bağımlı ülkelerden emperyalist merkezlerle doğru yoğunlaşarak sürüyor. Zira emperyalist tam ilhak politikalarının uygulandığı bütün bağımlı ülkeler dünyanın kırları durumuna geldi.

İnsanın kendi emeğiyle yarattığı bugünkü uygarlık düzeyi, üretim, bilim, iletişim ve ulaşım alanlarındaki gelişmeler, dünyanın herhangi bir bölgesinde gerçekleşen iyi ya da kötü hiç bir olayın o bölgeyle sınırlı kalmasına izin vermiyor. Dünyada hiçbir halk, hiçbir bölge, artık diğer halklardan ve bölgelerden yalıtık değil. Dünyanın her yerinde insanlar birbiriyle ilişki kurabiliyor; olaylar, gelişmeler karşılıklı olarak birbirini etkileyebiliyor. Tek tek ülkelerde yaşanan olaylar, gelişmeler o ülkeyle sınırlı olmuyor; dünyanın değişimi ve dönüşümüyle ilişki içinde bütünsel gelişimle sıkı bağ içinde gerçekleşiyor. Değişim ve dönüşüm bütün dünyayı kapsıyor. Dünyanın her yerinde halklar dünyadaki değişim ve gelişmeleri yakından izliyor, öğreniyor. Zira artık dünyanın bilgisine erişmek, dünyayı bilmek ve tanımak insanların yaşamını doğrudan ilgilendiriyor.

Kapitalizm altında geçen bütün tarih boyunca toplumsal yaşamın yeniden üretilmesinde ve uygarlığın yaratılmasında asıl yük proletaryanın omuzlarına yüklenmiştir. Bugünkü uygarlık düzeyi, işçi sınıfının sağlık ve eğitim olanaklarından yoksun bırakılması; insani ve entelektüel olarak gelişiminin engellenmesi; işsizlik, açlık tehdidi altında yaşamak zorunda kalması; toplumdaki asıl yükü omuzlamış olmalarına karşın hiçbir toplumsal dayanışmanın olmaması pahasına yaratıldı. Bütün bu tarih boyunca proletaryadan sızdırılan artı emek sermaye olarak birikti. Sonuçta, sermaye, dünyaya egemen olan büyük bir güç durumuna geldi. Kapitalizm işçi sınıfını hem akli hem de fiziki olarak yozluğa ve yıkıma sürükledi, sürüklüyor.

Kapitalizm koşullarında egemen olan burjuva sınıfın dünyayı ve insan emeğini talanı öyle bir noktaya geldi ki, artık bunun daha fazla devam etmesi; insanın yarattığı uygarlığın ve doğanın yıkımına varacaktır. Proletarya kendi emeğiyle yarattığı bu uygarlığa sahip çıkmak, emeğinin sonuçlarından yararlanabilmek için dünyayı değiştirmek zorundadır.

Emeğin toplumsallaşması, üretimin toplumsal karakteri günümüzde çok ileri boyutlara vardı. Ancak kapitalist özel mülkiyet nedeniyle toplumsal emeğin sonuçlarına el koyan burjuva sınıf oluyor. Bu çelişki artık saçmalık boyutunda. Emeğin toplumsallaşması, bu emeğin sonuçlarına el koyan burjuvaların sayısındaki sürekli azalmaya atbaşı gidiyor. Tekeller sürekli olarak daha çok büyüme eğilimi içinde, sermaye sürekli olarak daha az elde birikmeye devam ediyor. Oysa karşıt kutupta emekçi yığınların yoksulluğu ve yokluğu hem daha geniş kitlelere yayılıyor hem de derinleşiyor. Bilim ve teknolojiyle birlikte toplumsal emek burjuva sınıf için muazzam bir zenginlik ve sermaye üretirken kendisi için tam tersine çok geniş ve çok derin bir sefalet üretiyor. Emeğin toplumsal gelişimi ve üretkenliğindeki artış burjuva sınıf için sermaye birikiminin kaynağı olurken bütün bu zenginlikleri üreten proletarya ve emekçiler için yokluk ve yoksulluğun kaynağı oldu.

Sermayeye dayalı bu üretim sisteminin bugün geldiği evrede, gerek büyük sanayinin gelişim düzeyi, gerek bilimin gücünün kullanılmasında doğa güçleri eskisinden çok daha etkin olarak hareket geçiriliyor. Bu sınıfların ortadan kaldırılmasının maddi ve teknik ön koşullarının yeterince biriktiğini gösteriyor. Kapitalizm altındaki bütün tarih boyunca proletarya verdiği sınıf mücadelesi sayesinde çok büyük bir mücadele deneyimi ve birikimine sahip. Bir yandan sınıf bilincini yetkinleştirip keskinleştiren proletarya bir yandan da savaş yeteneğini ve kararlılığını artırmış durumda. Proletarya, bu bilinç ve savaş yeteneğine dayanarak hem kendisi hem de bütün insanlığı kurtarabileceğe düzeye erişmiştir.

Bütün bir tarihsel gelişmenin oluşturduğu koşullar proletaryanın tarihsel görevini; sınıfların ortadan kaldırılması görevini nasıl yerine getirebileceğini de gösteriyor. Proletarya bunu tek bir yoldan başarabilir: dünyanın devrimci dönüşümü. Sınıf mücadelesini sonuna kadar vardırıarak dünyayı devrim yoluyla değiştirmeye yönelen proletarya, bu yolda geçen yüzyılın deneyimlerine dayanarak eskisinden çok daha güçlü. Proletarya bu yolda ilerlerken kendi kendisini de dönüştürmek zorunda. Bunu başarmadan ne sosyalizmi kurabilir ne de kendi kendisini kurtarabilir. Dünyayı devrim yoluyla dönüştürmeye yönelen proletarya, eski toplum olan kapitalizmden radikal biçimde koparak sosyalizmi daha ileri ve üst aşamaya götürür. Sınıfları ortadan kaldırma görevini yerine getirebilmek için proletarya, önce üretim araçlarının özel mülkiyetine son verip burjuvaziyi bir sınıf olarak ortadan kaldırdıktan sonra özel mülkiyetin diğer kutbu olarak kendi kendisini de ortadan kaldıracaktır.

Göğü Fethe Çıkanlar Anıldı

Rakka'nın IŞİD çetelerinden kurtarılması operasyonunda ölümsüzleşen BÖG komutanı Ulaş Bayraktaroğlu için 11 Mayıs günü Devrimci Parti İstanbul il binasında 13.00'de yapılan anma töreni ile taziyeler kabul edildi.

Katılan Devrimci Parti üyeleri ve diğer devrimci kurumlar Ulaş Bayraktaroğlu için söz alıp Ulaş Bayraktaroğlu'na dair anılar anlattı; onun devrimci kişiliğini, nasıl bir çüretle devrim için mücadele ettiğini, sürekli devrim için bütün barikatlarda en ön saflarda yer aldığını, hayatının her anında devrimi konuştuğunu söyledi.

Mücadele Birliği Platformu adına "İnsanın idealleri için yaşamasıyla idealleri için ölmesi arasında fark göremiyorum demişti ölüm orucu savaşçısı Sibel Yoldaşımız. Bugün bunu gerçekleştiren bir devrimciyi konuşuyoruz, Ulaş da idealleri uğruna ölümü göze almış ve ölümsüzleşenler kervanına katılmıştır. O ve ondan önce ölümsüzleşen devrimciler yolunda yürümeye mücadelelerini büyüterek devam edeceğiz. Ulaş Bayraktaroğlu'nu unutmayacağız, Ulaş Bayraktaroğlu ölümsüzdür" şeklinde kısa bir konuşma yapıldı. Yapılan konuşmalarda siper yoldaşlığının öneminden bahsedildi, Ulaş Bayraktaroğlu'nun ve bu uğurda ölümsüzleşen devrim savaşçılarının mücadelesinin daha ileriye taşınacağı ve zafere kadar daima mücadelenin sürdürüleceği söylendi.

Anma sonunda "Selam Selam Komutana Bin Selam", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Göğü Fethe Çıkan Komutana Bin Selam" sloganları atıldı.

Zafere Giden Yol; Çüret

Kim durdurabilmiş ki toprağı yaran tohumu. Tepeden tırnağa devrime adanmış bir yürek yarını kazanmak için dinci, gerici, faşist çetelere karşı savaşın en ön cephesinde bayraklaştı. Gezi ayaklanmasında kitlelerin en önünde devrimin sloganlarını haykıran bir öncü. Rojava devriminde "Savaşçım neredeyse ben oradayım" diyerek savaşın en ön cephesinde ölümsüzleşen bir komutan. Devrimci atılganlık, yoldaşlık bağı ve cesareti kendinde somutlaştırmış bir öncüdür Ulaş BAYRAKTAROĞLU. Zafere giden yolun ne denli zorlu olmasına aldırmadan, hız kesmeden yürüyüşü ve savaşı sürdüren inatçı bir yürek. Ulaş BAYRAKTAROĞLU emperyalizmin kollarını beslediği faşist çetelere karşı dövüşmeyi devrimci bir görev, sorumluluk sayıp sınırları aşmış Rojava devriminde yerini aldı. Enternasyonal mücadeleyi büyötmek için kolları sıvayan Enternasyonalist bir savaşçıdır o.

Kürdistan ve Türkiye'de yoğun bir iç savaş yaşanmaktadır. Faşist TC devletinin tüm baskı ve tehditlerine karşın devrim iler-

lemekte. Mayıs ayı bu tabloyu biraz daha netleştirdi. Kitlelerin önlenemez öfkesi sokaklara taşınca faşizm artan çaresizliğiyle saldırılarını arttırdı. Olağanüstü hal ve KHK ile toplum korku duvarlarının içine çekilmek isteniyor. Devrimciler, sosyalistler, savaşçı kişiliği barındıran bütün bünyeler teslim alınmaya çalışılıyor. Bunlar son çırpışlarıdır, devrim yoluna güçlenerek devam ediyor. İç savaş Türkiye ve Kürdistan'da tarihinin en sert dönemini yaşıyor. Korkuyorlar her doğan güne korku içinde uyanıyorlar. Faşizmin bu korkusu boşuna değil. Devrim ilmek ilmek örülmekte. Bize düşen görev Ulaş yoldaş'ın hayallerini gerçekleştiren dek "Savaşa Devam" sloganını daha gür haykırmaktır. Uğruna dövüştüğü devrim mücadelesine zafer taşımaktır. Proletaryanın savaşı zaferle sonuçlanıncaya dek namlusunu kızgın tutmaktır.

Ulaş Bayraktaroğlu Ölümsüzdür
Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi

TKEP/L Rojava Parti Komitesi

HBDH Trabzon'daki Eylemi Üstlendi: 4 Asker Öldü

Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH) Ortak Komutanlığı yazılı bir açıklama yaparak, "16 Mayıs günü bir birimiz Trabzon'un Maçka ilçesinde bulunan Sümela Manastırı yakınlarında Türk ordusunun pusulama faaliyeti yürüten bir timine eylem yapmıştır" dedi.

HBDH açıklamasında, "Yakın mesafeden etkili bir şekilde yapılan vuruşlar sonucunda 4 asker ölürken 1 asker de yaralanmıştır. Timde bulunan diğer askerler de olay yerinden kaçmıştır. Eylemden sonra Türk ordusu sivil ve zirhli araçlarla ölü ve yaralıları kaldırdıktan sonra alanda operasyon başlatmıştır. Operasyon halen devam etmektedir. Gerçekleştirilen bu eylem; Dersim'de şehit düşen yoldaşlar ile Şehit Ulaş Bayraktaroğlu anısına gerçekleştirilmiştir" dedi.

"Bizi Mücadele Alanlarından Silemezsiniz!"

HDP İstanbul Kadın Meclisi ve Barış Anaları, bugün HDP İstanbul İl Binası önünde basın açıklaması düzenleyerek HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ'ın vekilliğinin ve parti üyeliğinin Nursel Aydoğan'ın ise vekilliğinin düşürülmesine tepkilerini dile getirdi.

HDP İstanbul İl Eş Başkanı Esengül Demir, HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ'ın önce vekilliğinin ardından da parti üyeliğinin düşürüldüğünü, ardından Nursel Aydoğan'ın vekilliğinin düşürüldüğünü hatırlatarak, bu saldırıların ezilen halkların ve kadınların partisi olarak kabul görmüş HDP'ye ve kadınların özgürlük hareketine, kadınların kimliğine, bedenine, iradesine sahip çıkan mücadelesine yönelik bir saldırı olduğunu belirtti. Kadınlar olarak HDP'li kadın milletvekillerini iradeleri olarak kabul ettiklerini ve iradelerine sahip çıkma mücadelesini sürdüreceklerini ifade etti.

HDP İstanbul Kadın Meclisi adına basın açıklamasını Nazlı Andan okudu. Kasım 2016'dan, 8 Mart'a, Newroz'dan Hayır kampanyası ve 1 Mayıs'a uzanan süreçte Türkiyeli ve Kürdistanlı kadınlar olarak ortaya güçlü bir irade koyduklarını, toplumsal muhalefetin önünü açtıklarını ifade eden Andan "Çiğ gibi yağın kötülüklerle en küçük hücrelerine kadar dumura uğratılmaya çalışılan özgürlükçü, eşitlikçi toplumsal dinamiklerin önünü açtı. Direnmenin, itirazın ve sokağın gücünü bir kez daha hatırlattık. Bizi yok sayanlara, dosta düşmana 'Biz varız, buradayız, gözardı edemeyeceğiniz bir güç ve iradeyiz" dedi.

HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ ve kadın vekiller başta olmak üzere bir kadın partisi olan HDP'ye yerel yönetimlerine, belediye eş başkanlarına ve kadın kurumlarına yönelik tasfiye hamlelerinin bu yönünün ısrarla altını çizdiklerini söyleyen Andan, HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ'ın, HDP'ye ve kadın politikasına verdiği emek, yoğun saldırılar altındaki dik duruşu, bulunduğu her alanda erkek egemenliğine karşı mücadelesi, coşkusu ve Rojava Kadın Devrimi'ne verdiği destekle tüm kadınların dostu ve yoldaşı olduğunu ifade eden Andan, Türkiyeli devrimci ve sosyalist bir kadın olarak Türkiyeli ve Kürdistanlı kadınlar arasındaki bağı da güçlendirdiğini ifade etti.

Baba Kemal Gün'e "İyi Haber"

Gazeteler, sosyal medya bu başlıkla geçti haberi... "İyi Haber"...

Öyle bir ülke ki bu, bir babaya öldürülen oğlunun kemiklerini bile çok görüyor. Öyle bir ülke ki, 70 yaşındaki bir baba oğlunun kemiklerini alabilmek için 83 gün açlık grevi yapmak zorunda kalıyor!

Kemal Gün, 2016 Kasım'ında Dersim Çet deresinde yaşamını yitiren DHKC gerillası Murat Gün'ün babası. Katledilen oğlunun bedenini istedi, devlet vermedi. Oğlunun bedenini bile çok gördüler ona. Kemal Gün ısrarla istedi oğlunun cenazesini. Her kapıyı çaldı. Talep etti. Vermediler. Tüm kapılar duvar oldu. O da açlık grevine başladı. Günler, haftalar geçti. İhtiyar bedeni zayıfladı. Eyleminden vazgeçmedi. Ve açlık grevinin 83. günü, evet seksen üçüncü günü, "iyi haber" geldi.

70 yaşındaki Kemal Gün, kendisine bildirilen bir şey olmadığını, oğlunun cenazesini alana kadar açlık grevine devam edeceğini söylüyor. Gazetemiz yayına hazırlanırken, 22 Mayıs günü gelen haber, İstanbul Adli Tıp Kurumu tarafından Murat Gün'ün kemiklerinin "PTT Kargo"ya verildiği idi... Bir oğlun kemikleri, 5 gündür PTT Kargo'da(!) bekliyor!..

"İyi haber" bir babanın çocuğunun öldüğü-

nün kanıtı olan cenazesinin kendisine verilmesi. Yani aslında bir nevi "senin oğlunu öldürdük, al işte bu da bedeni", demek değil mi? Nasıl oluyor da bir babanın umudu çocuğunun cenazesini almak oluyor? Nasıl oluyor da bunun için bedenini ölüme yatırmak zorunda kalıyor. Tıpkı gözaltında kayıplar için yazılmış şu şarkının dizelerindeki gibi...

"Oğlum Geçen yılın 8 Mayısından beri Kayıp Sadece bir kaç saatliğine Aldılar Söylediklerine göre Sadece olağan sorgulamalar için. Araba gittikten sonra O plakasız araba Hiçbir şey öğrenemedik Onun hakkında

*Ama şimdi durum değişti
Duyduk ki bir arkadaştan
Yeni çıkan birinden
Beş ay sonra
İşkence ediyorlarmış ona
Villa Grimaldi'de
Eylül'ün sonunda
Sorguya çekiyorlarmış (...)
Söylediklerine göre sesinden
Çılgınlardan tanıdımlar onu
Kuzum söyleyin bana
Ne günlerde yaşıyoruz
Bu ne biçim dünya
Nasıl bir ülke?
Soruyorum size
Nasıl oluyor da
Bir babanın
En büyük sevinci
Bir ananın en büyük sevinci
Onların
Onların hala işkence ettiklerini
Öğrenmek oluyor
Oğullarına?
Demek ki
Hala yaşıyor
Beş ay sonra
Ve en büyük umudumuz
Gelecek yıl
Sekiz ay sonra
Ona hala işkence edildiğini düşünmek
Kim bilir belki de sağdır yaşıyordur
Ölmemiştir diyebilmek..."*

Cumhurbaşkanını Protesto Edenlere ABD'de Saldırı

16 Mayıs günü ABD'ye giden Cumhurbaşkanı Erdoğan, Washington'da Türk Büyükelçiliği Konutu önünde protesto edildi.

Konutun karşı kaldırımında toplanan ve ellerinde "Demirtaş'a özgürlük" pankartı taşıyan grup, Erdoğan aleyhine sloganlar atmaya başladı. Elleri Türk bayrağı olan faşist bir grup da protestocu gruba sözlü sataştı. Ardından Erdoğan'ın korumaları Demirtaş'a özgürlük isteyen gruba tekme ve yumruklarla saldırdı; saldırıya faşistler de katıldı.

Polis, Erdoğan'ın korumalarını ve faşistleri durdurmakta zorlandı; saldırıda 2'si ağır 10 kişi yaralandı.

Diğer taraftan Beyaz Saray önünde toplanan bir başka grup da, PKK Lideri Abdullah Öcalan, YPG ve YPJ ile HDP'li tutuklu vekillerin fotoğraflarını taşıyarak Erdoğan aleyhine sloganlar attı. HDP Eşbaşkanı Figen Yüksekdağ ve Selahattin Demirtaş'a özgürlük talep eden eylemciler, PKK'nın "terörist örgütler" listesinden çıkarılmasını da istedi.

Pizza Hut'a Boykot

Amerikalı fast food zinciri Pizza Hut, İsrail'deki Facebook hesabından açlık grevindeki Filistinli lider Mervan Barguti'yle 'dalga geçtiği' bir gönderi paylaştı. Filistinli liderin hücresindeki tuvaletin kenarında çikolata ve kurabiye yediği bir fotoğrafı "Barguti, madem açlık grevini bozacaksın, pizza daha iyi olmaz mı?" notuyla paylaşan Pizza Hut İsrail, sosyal medya kullanıcılarından büyük tepki gördü.

Filistinli yetkililer, şu anda açlık grevinde olan Barguti'nin yemek yediği fotoğrafın en az on yıllık olduğunu açıkladı ve bu fotoğrafın İsrail tarafından Filistin liderini lekeleyerek ve grevdükilerin moralini bozmak için servis edildiğini söyledi.

Newsweek'in haberine göre Filistinliler, BDS (Filistin İçin İsrail'e Boykot Girişimi) ile birlikte Pizza Hut'un logosunun üzerine bir mahkum ve İsrail Gözetleme Kulesi ekleyerek Twitter'dan "#Boycott_Israel" etiketiyle boykot kampanyası başlattı.

Gönderi Twitter'da geniş yankı uyandırdı, "#Boycott_PizzaHut" etiketi dünya çapında en çok kullanılan etiketlerden biri oldu.

Mervan Barguti'nin oğlu Aarab Marvan Barguti, "Yürüttüğümüz kampanya ile açlık grevleri için farkındalık oluşturacağız. Herkes uluslararası olarak boykotu desteklemeli" dedi.

Pizza Hut, yaptığı açıklamada özür diledi ancak bu paylaşımı yapan sorumluları açıklamadı.

Bunun üzerine Twitter kullanıcıları boykot çağrısını durdurmadı.

Açlık grevindeki liderin oğlu ise "Etiket yayılması istiyoruz. Küresel bir fast food zincirinin böyle iğrenç bir açıklama yapmasından hayal kırıklığına uğradık. Resmi olarak özür dilenene kadar devam edeceğiz" dedi.

"#MeşruDeğilsiniz" Eylemine Polis Saldırısı

Referandum sonuçlarını protesto etmek için Hayır Meclisleri'nin çağrısıyla #MeşruDeğilsiniz sloganıyla 21 Mayıs günü Kadıköy Süreyya Operası önünde toplanıldı.

"Meşru Değilsiniz" pankartı açılan eylemde referandum sonuçlarını, YSK'yı, başkanlık sistemini protesto eden dövizler taşındı.

Eylemde 74 gündür açlık grevinde olan Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'ya destek için de sloganlar atıldı.

Referandum ve başkanlık sistemini protesto eden konuşmaların ardından kitle Mehmet Ayvalıtış Parkı'na doğru yürüyüşe geçti.

Polis "Yaptığınızı yürüyüş yasa dışıdır. Sonlandırılmazsa müdahale edilecek" diyerek tehdit etse de kitle slogan ve alkışlarla yürüyüşe devam etti.

Bunun üzerine polis yürüyen kitleye gaz bombası ve plastik mermiyle saldırdı.

Kısmen dağılan kitle "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganlarıyla tekrardan toplanmaya başladı. Yürüyüşe devam edenlere polisin saldırısı ve gözaltı yapmaya çalışması üzerine çevrede toplananlar ve yürüyüşe katılanlar tepki gösterdi. Gözaltı yapılmasına izin verilmedi. Kitlenin bu noktaya tekrar toplanmaya başladı. Halkın yuhalama ve alkışlarla protestosu ve yaşanan arbede sonrası polisler geri çekilmek zorunda kaldı.

"Hayır Daha Bitmedi" ve "Faşizme Karşı Omuz Omuza" Mehmet Ayvalıtış Parkı'na gelerek burada basın açıklaması gerçekleştirildi.

Hayır Meclisleri adına Seyhan Güneşay okuduğu basın açıklamasında sokak sokak çalışarak kazandıkları "Hayır"ın 16 Nisan akşamı hileyile gasp edildi vurgulanarak, halkın silahların gölgesinde oy kullanmaya gittiği, 2,5 milyon mühürsüz oy pusulasının geçerli sayıldığı bu referandumun meşru olmadığını söyledi.

"Bugün şu saatlerde Gayrimeşru seçim sonuçlarıyla beraber gayrimeşru bir adım daha atılmaktadır. Kaybettiklerinin farkında olanlar demokrasi ve tarafsızlık iddialarıyla hızlıca kongre düzenleyerek meşru olmayan bir başkanlık sisteminin ilk adımını atmaktadır. Bize dayatılan tek adan rejimine karşı herkesi 'MEŞRU DEĞİLSİNİZ' sözünü büyütme, HAYIR meclislerinde mücadeleye davet ediyoruz" denilen açıklamada Hayır Meclislerini büyütme çağrısı yapıldı.

Kaypakmaya Anmasına Polis Saldırısı

Kadıköy'de DHF, HDK ve Partizan okullarının çağrısıyla İbrahim Kaypakmaya, Dörtler ve Mayıs ayında ölümsüzleşen devrimcileri anma etkinliğine polis saldırdı.

21 Mayıs Pazar günü saat 18.00'de çağrı üzerine Süreyya Operası önünde toplanmaya başlayan kitleye polis saldırdı.

Anma için pankart açılmasına ve toplanmaya fırsat vermeyen polisin saldırısı üzerine ara sokaklara dağılan kitle "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Önderimiz İbrahim Kaypakmaya" sloganlarını attı. Polis aralarında Halkın Günlüğü muhabirinin de olduğu 6 kişiyi gözaltına aldı.

Gözaltına alınanlar darp edilip ters kelepçe yapılırken, bir kişinin de kafasının kırıldığı belirtildi.

Polis alanda kimsenin toplanmasına izin vermeme konusunda ellerinde "kesin karar" olduğunu söyleyerek, basının görüntü almasını da engellemeye çalıştı. Anma için gelenlerin ve basın emekçilerinin tek tek fotoğraflarını çekti. Gözaltına alınanlar Kadıköy Polis Merkezi'ne götürüldü.

Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü: "FETÖ, 2.Abdülhamit'in Saray'ına sızarak ona İbni Haldun'u yasaklatmıştır..."

Resmi Gaste

BTK başkanı, dünya genelindeki siber saldırılarla ilgili konuştu: "Aktrollerden siber muhafız ordusu kuracağız."

Resmi Gaste

"Sistemin Bizi Öldürmesine Karşı Mücadeleyi Yükseltelim"

Her gün yeni bir ölüm haberi ile uyanır olduk güne. İşçi çocukların ölümü, evinde infaz edilen çocukların, genç kadınların ölümü, KHK ile ihraç edilen akademisyenlerin intihar haberleri ve bunlarla sınırlı kalmayan ölümler.

Son zamanlarda üniversite okuyan işsiz kalan genç insanların intihar haberleri her geçen gün çoğalıyor. Bu sistemde genç insanlar işsizlikle, geleceksizlikle karşı karşıya... En yakın zamanda Boğaziçi Üniversitesi İngilizce Öğretmenliği Bölümü mezunu işsiz Gizem Kaynar'ın ölüm haberi gündeme geldi.

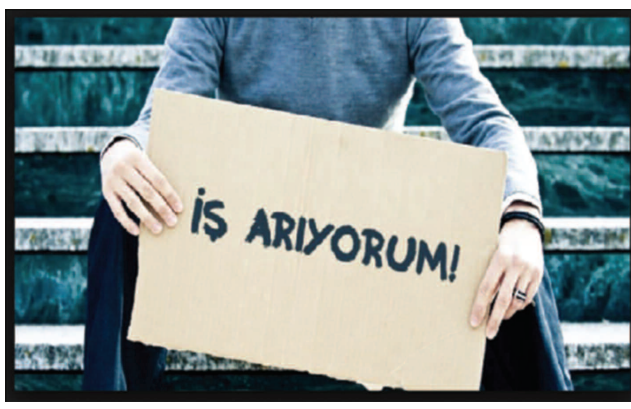
Genç kadın "işsiz" kaldığı için intihar etti. Ve "Ölmeyi beceremediysem lütfen siz yapın" sözlerini mektubunda yazdığını öğreniyoruz...

Gelecekleri için emek harcayıp, çabalayıp üniversite okuyan ve sonrasında işsiz kalan bir ordu var ve gitgide büyüyor.

Genç işsizlik oranı her gün büyüyor. Görüyoruz ki bu sistemin bize vereceği hiçbir şey yoktur. Bu kokuşmuş kapitalist sistem her geçen gün öldürüyor. Bu böyle gitmeyecek! Buna karşı, bu ölümlere, genç işsizliğe karşı "Ne yapmalı" sorusuna yanıt olarak; bu öldüren sisteme karşı mücadeleyi ileriye taşımamızın eylemliliği ve pratiği içerisinde bulunmanın vakti ve zamanı olduğu söylenebilir. Bu düzen de tarihin bir zorunluluğu olarak yıkılmaya mahkum!

Nihai kapışmaya doğru giden bu düzende sistemin yıkılışını kendi lehimize yani sosyalizm için dövüşmemiz gerektiğini yinelemek gerekiyor. Gençlik kendi geleceğine sahip çıkmalı; alimleriyle, emeğiyle çalışan insanların emeğini değersizleştiren bir avuç asalakları yok saymalı, onları tarihin çöplüğüne gömmeli!

Geleceksizlikle karşı karşıya kalan gençlerin emeğini ucuz bir meta haline getirenlere karşı, onları alaşağı etmek ve bu düzeni yıkmak gerekiyor. Bunun için gençliğin daha cüretli, cesaretli, kararlı bir şekilde mücadele etmeleri gereken bir dönemden geçiliyor. Ve artık "daha ne olabilir"... Sistemin bizi öldürmesine karşı biz de mücadeleyi yükseltelim diyen, ayaklanma ruh hali içerisinde olan gençlik var. Gençlik dinamizmini bu doğru mücadele eksenine kanalizasyon ettiği koşullarda zafere varabilir.

Ve bunun için bulunduğumuz her alanda örgütlenmemiz gerekiyor. Fabrikalarda, liselerde, üniversitelerde, mahallerde... İşyerlerinde, mahallerde, okullarda komiteler, konseyler kurarak bulunduğumuz yerlerde güçlenebilir, bu şekilde mücadeleyi örgütlü bir güç halinde ileriye taşıyabiliriz. Gençlik bu düzeni yıkarak "geleceklerine sahip çıkabilir".

Umutsuzluk Her Yanı Kuşattığında Umudun Vakti Gelmiştir

İki genç, biri 18 yaşında Eyüp'e bağlı Emniyettepe Mahallesi'nde diğeri ise 22 yaşında Esenyurt Ömek Mahallesi'nde ikamet ediyordu. İkisi de kendi canlarına kıydı, biri kendini astı, diğeri silahla kendini vurdu...

Belki burjuva medya gazetelerinde 3. sayfa haberi olarak yayımlandı. Belki televizyonlarda bir kaç saniyede haber yapıp geçti. Ya da hiç biri haber yapmadı. Ki yapsalardı da sadece sonucu söyleyeceklerdi sadece, intihar etti diye.

Ya İntihar etmeyen gençler... Yozlaşmış uyuşturucu bataklığına düşen devletin umursamadığı onca genç.

Bizlerin başına gelmez sanıyoruz belki. Biri gencecik bir kız aile baskısı sonucu kendini astı. Diğeri ise gencecik bir delikanlı, bir senedir iş bulamıyor. Sonuç,

kendini silahla vurdu.

Gencecik insanlar, emekçi ailelerin çocukları ya yozlaştırılmaya çalışılıyor ya da intiharin eşiğine sürükleniyor.

Çünkü gerçek olan gelecek kaygısı, gelecekte bir beklenti içine giremiyor.

Üniversite okuyor, sonuç, işsizler kervanı.

Biz üçüncü yoldan yanayız. Bizi vardecek yol mücadele, başka alternatifimiz yok.

Birileri zenginleştikçe milyonlar fakirleşiyorsa bizleri geleceksizleştirenlere karşı savaşmak zorundayız. Onlar zenginleşirken kendi iktidarlarını korumak için polisiyle, devletiyle bizi baskı altına alıyorsa, bizlerin de örgütlü bir şekilde mücadele etmesi gerek.

Bizler milyonlarız.

Bu olaylar gösteriyor ki devrim yakın. Umutsuzluk her yanı kuşattığında, umudun vakti gelmiştir.

Şimdi Devrim Zamanı

Bir Mücadele Birliği Okuru

Hayatlarımızı Çalıyorlar

Yer Antalya... Üç kadın sokakta sigara içtikleri gerekçesiyle erkeklerin saldırısına uğruyor. Ve biri kadının vücuduna sigara bastırıyor. Serbest kalıyor...

Yer yine Antalya... Bir adam sevgilisiyle tartışıyor. Ve yanında getirdiği dinamiti patlatarak kadını katlediyor...

Görüyoruz ki gün geçtikçe saldırılar daha da vahşileşiyor, katmerle-

şerek devam ediyor. Ve kadınların kendi hayatları için örgütlenmekten başka seçeneği yok!

Ya bilincimizi geliştirip, emekçi kadınlarla birlikte örgütlülüğümüzü arttıracacağız ya da her geçen gün eksileceğiz...

Uyanın kadınlar, uyanın...

Örgütlenin kadınlar, örgütlenin...

Görmüyor musunuz, hayatlarımızı çalıyorlar...

Buna son vermek bizim elimizde. Yarın saldırıya SEN uğrayabilirsin. Bu sistemde hiç birimizin güvencesi yok. Bizler artık bu korku ile yaşamak istemiyoruz. O zaman bu sisteme, ataerkilliğe, her türlü cinsiyetçiliğe karşı mücadele edeceğiz...

Öfkemizi kuşanıp, bütün pisliklerin sorumlusu olan sisteme karşı savaşalım!

Adana'dan DÖB'lü Kadınlar

"Kaza Değil Cinayet, Sorumlular Hesap Verecek"

İstanbul Teknik Üniversitesi'nde 5 Mayıs günü Elektrik-Elektronik Fakültesi Ek Blok binasında cam sildiği esnada 3'üncü kattan düşerek yaşamını yitiren taşeron temizlik işçisi Murat Danacı için 10 Mayıs günü Ayazağa yerleşkesinde eylem yapıldı.

İTÜ İş Güvenliği Kulübü'nün çağrısıyla Merkez Derslik Binası'ndan başlayarak iş cinayetinin yaşandığı noktaya yürüyen İTÜ öğrencileri buraya karanfil bıraktı. Eyleme Danacı'nın çalışma arkadaşları da katıldı.

İş cinayetinin meydana geldiği noktada basın açıklaması yapan öğrenciler, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerini almakla yükümlü İTÜ Rektörlüğü'ne tepki

gösterdi. Öğrenciler, İTÜ'nün iş cinayetlerine alıştırılmak istendiğini, İTÜ Rektörlüğü'nün üniversite içinde güvenli çalışma ortamı oluşturmak gibi bir amacının olmadığını vurguladı. Açıklamada, "Murat Danacı'nın ölümü kısaca iş kazası, bir anlık hata, fitrat şeklinde açıklanamaz. Son 2 yılda 3 işçinin hayatını kaybettiği İTÜ'de Murat Danacı'nın son olmasını ümit ediyoruz. Bunun olabilmesinin İTÜ'de taşeronun kaldırılmasından iş güvenlik denetimlerinin meslek odaları ve sendikalar tarafından yapılmasından geçtiğini düşünüyoruz" denildi.

İTÜ Ayazağa Yerleşkesi'nde 19 Ağustos 2014'te Elektrik Elektronik Fakültesi ek-blok inşaatında kazı esnasında göçük altında kalan işçi yaşamını yitirmişti. 10 Ocak 2017 tarihinde İTÜ Stadyumu'nun çatısı kar yağışı sonrasında çökmüş, şans eseri hiçbir yaralanma olmamıştı. Yine 2017 başında da işçi servisi kaza yapması sonucu da bir işçi yaşamını yitirmişti.

Yerleşke içinde meydana gelen iş cinayetleri ve iş kazalarına rağmen İTÜ Rektörlüğü yerleşke içinde güvenli çalışma ortamını sağlamamış, şirketlerle yerleşke içinde göstermelik yaptığı iş güvenliği sempozyumu ile prestij sağlamaya çalışmıştı.

"Katledilenleri Anmaya Devam Edeceğiz"

Faşizm saldırmaya devam ediyor. 15 Temmuz darbe girişiminden sonra devlet nereye saldıracığını bilemez duruma geldi.

20 Temmuz 2015'te Suruç'ta bir katliam gerçekleştirilmişti. Suruç'ta toplanan insanlar Suriye'deki çocuklara oyuncak, kırtasiye malzemeleri ve giysiler götürdüklerini herkesle paylaşmak için açıklama yaparken, bir canlı bomba tarafından katledildiler. Bu katliamda ölümsüzleşenler arasında Antakya'dan 18 yaşındaki Okan Pirinç de vardı. Okan'ın ölümsüzleştiği hafta, okuduğu lisenin yanında anma programı yapılmak için toplanmış, ancak polis saldırarak 11 kişiyi gözaltına almıştı.

Bu eylemin üzerinden 2 yıl geçmesine rağmen, geçtiğimiz aylarda eyleme katılan öğrencileri ifadeye çağıran savcılar, 6'sı Mücadele Birliği okuru olan 36 kişiye dava açtı.

Bizler her zaman söylediğimiz sözü yineliyoruz: Katlettiğiniz insanlarımızı her zaman anmaya ve yaşatmaya devam edeceğiz. GÖZALTILAR, TUTUKLAMALAR, BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ...

Kanunsuzluk ve Sömürde McDonald's Gibisi Yok!

Dünyaca ünlü fast food zincirlerinden biri olan McDonald's mağazaları işçileri için tam bir cehennem. Aşırı iş yükü, fazla mesailer, prim, kıdem tazminatı, kazanılmış haklarının ödenmemesi, tatil ve dinlenme saatlerinin kullanılmaması, küçük yaşta işçilerin aşırı iş yüküyle ve gece saatlerinde çalıştırılmasına kadar her türlü sömürü McDonald's mağazalarında yaşanıyor.

Milyonlarca kişiye "McDonald's Gibisi Yok!" diyerek seslenen fast food mağazalarında, işçi sömürüsünün, kanunsuzluğun sınırı yok. McDonald's restoranlarda işçilerin fazla mesai ücretleri gasp ediliyor, haftalık 45 saatlik çalışmanın çok üstünde çalışan işçilere yapabileceklerinin çok üzerinde işler yüklenirken, fazla mesai ücretleri de ödenmiyor. Sipariş takipleri ve ürün teslimleri üzerinden verilmesi gereken primler, akla gelmeyecek gerekçelerle gasp ediliyor.

Mağaza müdürlerinden, ürünleri hazırlayanlara, mağazalarda hizmet verenlerden paket servis yapanlara kadar hepsi aşırı derece de çalışmaya zorlanırken, işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirleri alınmıyor, gerekli eğitimler verilmiyor. Tüm bu yoğun ve güvencesiz çalışma bir yana yıllardır çalışmış ve bir çok sorumluluğu üstlenmiş çalışanları bir anda kapının önüne konulabiliyor.

"McDonald's restoranlar nasıl bir işçi cehennemidir anlatmak çok zor. Az kişiyle çok işi yapmaya çalışıyoruz. Hem kendi işimizi hem de eleman eksikliğinden kaynaklı üzerimize yüklenen işleri yapmak zorundasınız. Bu yoğunlukta hata yaparsanız üstlerinizden ihtar alırsınız, primleriniz kesilir.. Üstelik mağaza da göreviniz dışındaki işleri de yapmak zorunda kalırsınız" diye aktarıyor McDo-

nald's restoranların 18 yıllık işçisi Selçuk Altay.

1998 yılından bu yana McDonald's fast food zincirinde çalışan ve 12 yıldır çeşitli yönetici kademelerinde çalışmış olan Selçuk Altay, tüm bu sömürü cehenneminde "müşteri memnuniyeti" için -siz bunu McDonald's patronlarının daha fazla kazanç sağlaması diye okuyun- her sorunu bir şekilde çözmeye çalışsa da, Nisan ayında kendisini kapı önüne konulmuş olarak buldu. 18 yıllık emeği bir anda yok sayılan Altay ve yine kendisi gibi işten atılan Emre Şirin, 17 Mayıs günü Devrimci Turizm İşçileri Sendikası ile birlikte, son çalışmakta olduğu Kadıköy Mühürdar Caddesi'ndeki McDonald's mağazası önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

McDonald's restoranlardaki sömürüye ve kanun tanımazlığa dikkat çekmeye çalıştıklarını belirten Altay, "Ben işten atıldım, işe geri alacaklarımı sanmıyorum. Fakat bu benim için bir onur savaşı. McDonald's restoranlarda işçiler öylesine korkunç koşullarda çalışıyorlar ki, biraz olsun onların sesini duyurmak istedim."

DİSK'e bağlı Devrimci Turizm İşçileri Sendikası, Selçuk Altay ve Emre Şirin ile birlikte basın açıklaması gerçekleştirdi. Devrimci Turizm İşçileri Sendikası İstanbul Şube Başkanı Salih Karakoç dünyaca ünlü fast food zinciri McDonald's'ın işçi hakları konusunda kanun tanımadığını ve sömürünün en acımasızın uygulandığını belirtti.

Bütün McDonald's ve fast food sektöründe güvencesiz bir şekilde çalışan işçilere de seslenen Karakoç, "İnsanca bir yaşam ve çalışmak için, yarınımızı güvence altına alabilmek için; yaşadığımız sorunlara sessiz kalmayın, sendikanızla gücünüzü birleştirin, gücümüze güç katalım" dedi.

Hastanede Can Güvenliği Yok

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri her geçen gün daha da kötüye gidiyor.

Binlerce işçinin taşeron olarak çalıştığı hastanede yıllardır başta taşeron işçiler olmak üzere sağlık emekçilerinin "Taşeron Çalışma Ölüm Demektir" diyerek verdikleri mücadeleye rağmen hastayı "müşteri" olarak gören sağlık politikaları giderek hastanede verilen sağlık hizmetinin de, hastanede çalışan emekçilerin de sağlıklarını tehlikeye atıyor.

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi son yıllarda, başta taşeron işçiler olmak üzere, sağlık emekçilerine yönelik hak gaspları, işçi sağlığı ve iş güvenliğine ilişkin skandal olaylar, işten atılmalar, zehirlenmeler, hatta iş cinayetleri ile gündeme gelmeye başladı.

Çapa Hastanesi sık sık işçi sağlığı ve iş güvenliğine yönelik sorunlarla gündeme geliyor. Hastanede yaşanan son olay "Hastanede kimsenin can güvenliği yok" dedirtecek cinsten.

Çapa Hastanesi'nde taşeron işçi olarak çalışan sağlık emekçisini fare ısırdı. Olay, 12 Mayıs günü Monoblok binasında bulunan Üroloji – Endoskopi biriminde yaşandı.

Birimdeki odalardan birine girmek üzere kapıyı açan sağlık emekçisi büyükçe bir farenin içeriye girmeye çalıştığını fark ederek, ayağıyla onun içeriye girmesini engellemeye çalıştı. Kapı kapatılarak girmesi engellenmeye çalışılan fare işçinin ayağını ısırdı.

Olayın ardından sağlık emekçisi durumu bölümündeki sağlık görevlilerine ve işçi sağlığı iş güvenliği meclisinden arkadaşlarına bildirdi. İşçinin tedavisi için gerekli tutanaklar tutuldu evrakları hazırlandı.

Bir skandal da bu aşamada yaşandı. Arkadaş-

larının mikrop kapmasından endişe eden sağlık emekçileri farenin kuduz olabileceği ihtimaline karşı aşı yapılmasını istedi fakat hastanede kuduz aşısı yoktu! Dahası tedavisi ve takibi için Haseki Hastanesi'ne sevk edildi.

Yanlış okumadınız dünyanın ve ülkenin bilinen en eski hastanelerinden biri olan İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde yani hastalıkların tedavi olması, sağlığa kavuşmak için gidilen bir sağlık kurumunda fareler cirit atıyor. Öyle ki, bir sağlık personelinin ayağını ısırdı. Üstelik hastane çalışanı bu hastanede tedavi edilemeyip başka bir hastaneye yönlendiriliyor.

Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde yıllardır sağlık emekçileri sağlık hizmetlerinin ticarileştirildiğini, taşeron çalışma sistemi nedeniyle hastaların "müşteri" olarak görüldüğünü söyleyip kamuoyuna "Hastalarımızı buraya getirmeyin, burada yeterli sağlık hizmetini alamazlar. Hastanenin eczanesinde ilaç yok!. Gidip ecza deplarında ilaç, medikal ürünleri aramak zorunda kalırsınız. Hastanenin çalışanları olarak işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınmadığı için bizlerin dahi can güvenliği yok, iş kazaları yaşıyoruz. İş cinayetlerinde ölüyoruz. Burada canımız allaha emanet" diyerek uyarıda bulunmalarında ne kadar haklı oldukları bir kez daha kanıtlanmış oldu.

Çapa Hastanesi, geçtiğimiz yıllarda yaşanan iki iş cinayeti, işten atılmalar, sürgünler ve yemekten zehirlenmeler, hastalar iki ay sıra beklerken tomografi cihazının çamaşır dolabı olarak kullanılmasında, ihaleyle alınan bazı malzemelerin kalitesiz oldukları için kullanılmadığı çöpe atıldığına ilişkin haberlerle de gündeme gelmişti.

Çapa Hastanesi, verdiği sağlık hizmetiyle değil, yaşanan skandal olaylarla gündeme gelmeye devam ediyor...

rına ise yüzde 20 zam talep etmişti. Teklif patron tarafından reddedilmişti. Devam eden görüşmelerden sonuç çıkmaması üzerine sendika fabrikaya grev kararını astı. Emekçiler 60 iş gününde anlaşma sağlanmazsa grev kararını uygulamaya koyacak.

İstanbul'da ise Şişecam ile Türk İş'e bağlı Kristal-İş Sendikası arasında toplu iş sözleşmelerinin görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine 7 fabrikada grev kararı alındı. Greve kadar görüşmeler sürdürülecek, sonuçsuz kalırsa 24 Mayıs'ta emekçiler iş bırakacak. Gazetemiz yayına hazırlanırken, Şişecam grevi, Resmi Gazete kararıyla yasaklandı!

Bony Çorap'ta Gözaltı

Tekirdağ Çerçekköy'ünde bulunan Bony Çorap Tekstil Fabrikası'nda 19 Nisan günü işten çıkarılan ve 26 Nisan'dan bu yana fabrika önünde işe dönme mücadelesi veren Hakan Gürses ile kendisine destek veren BATİS temsilcisi Fahri Koçan, patronların şikayeti üzerine gözaltına alındı.

Gürses, Bağımsız Tekstil İşçileri Sendikası (BATİS) üyesi olduğu için 7 yıldır çalıştığı işten tazminatsız çıkarılmıştı. Gürses ve Koçan'ın, fabrika sahibinin "İşçileri, müşterileri rahatsız ediyorlar. Slogan, marş söylüyorlar. İşvereni ve markayı hedef alan konuşmalar yapıyorlar" id-

diasıyla savcılığa giderek, şikayetçi olması üzerine gözaltına alındıkları öğrenildi.

Gözaltına alınan Gürses ve Koçan, Kapaklı Polis Karakolu'na götürüldü.

Bony İşçisi'nden Carrefour'da Boykot Çağrısı

İşten atılan Bağımsız Tekstil İşçileri Sendikası (BATİS) üyesi Bony Çorap İşçisi Hakan Gürses, 13 Mayıs günü Bony Çorap ürünlerini satan Carrefour'un Kadıköy Tepe Nautilus mağazasında eylem gerçekleştirdi.

Carrefour Mağazasına gelen Bony Çorap işçisi Hakan Gürses ve BATİS üyeleri Bony Çorap ürünlerini alarak kasaya geldi ve burada Bony Çorap Tekstil'de yaşanan sömürüyü işten atılma süreci ve yaşadığı saldırıları anlattı.

Bony Çorap ürünlerinin satışını yapan mağazaların ve müşterilerin Bony Çorap'taki sömürüyü, işçi ve sendika düşmanlığını bilmeleri için Carrefour'da bu eylemi gerçekleştirdiklerini belirten Gürses ve BATİS üyeleri "Biz ürettik Carrefour sömürü satıyor" dedi ve Carrefour müşterilerinden Bony Tekstil ürünleri almayarak boykot etmelerini istedi.

Bony Çorap'ta yaşanan sömürüyü, işten atılma süreci ve direnişte yaşanan saldırıyı anlatan Hakan Gürses, yasal hakları olan tazminatının ödenmesini istedi.

Bony Çorap işçisinin eylemini ve boykot çağrısını çok sayıda Carrefour müşterisi alkışlayarak ve aldıkları ürünleri kasada bırakarak destekledi.

Günde 5 Bin Kişi İş Arıyor

Türkiye'de işsizlik sorunu büyüyor. Son verilere göre işsizlik yüzde 13'e çıktı, 6 milyon civarında kişi işini kaybetti. Türkiye'de sanayinin ve istihdamın kalbi olan İstanbul'da ise iş arayanların sayısı her geçen gün artıyor.

İstanbul'da günde 4-5 bin civarında kişi iş için Türkiye İş Kurumu'na (İŞKUR) başvuruyor. İŞKUR, Türkiye genelinde erkeklerin istihdam

edilme oranının %73, kadınlarınkinin ise %27 olduğunu; işe alınanları ağırlıklı gençlerin oluşturduğunu söylüyor. İstanbul'da işe girenlerin %75'i hizmet sektöründe, geriye kalan %25'lik kısmı da sanayi sektöründe iş buluyor. Ocak-Nisan itibarıyla İstanbul'da 209 bin 817 açık iş pozisyonu olduğu söyleniyor.

İşçi arayanların %66'sı hizmet sektörüne yönelik eleman ararken, sanayide oran %34. Nisan ayı itibarıyla İstanbul'da İŞKUR'a kayıtlı 592.352 kişi iş arıyor, 140.686'sı işsizlik ödeneği alıyor. İş arayanların yüzde 25'i de yükseköğretim mezunu.

Yunanistan'da Grevler Sürüyor

Yunanistan'da ekonomik politikalara karşı denizciler, medya emekçileri ve kamu çalışanları, doktorlar, öğretmenler greve çıktı.

Ülkenin önde gelen sendikalarından ADEDY, GSEE ve PAME sendikalarının çağrısıyla yapılan grevle, 18 Mayıs günü Parlamento'da oylanması beklenen bir tasarruf paketinin geri çekilmesi isteniyor. Tasarruf paketi, emekli maaşlarında kesintilerin yanı sıra birçok kalemtedeki vergilerin artırılmasını öngörüyor.

16 Mayıs günü Ege ve İyonya Denizi'ndeki ulaşımı ciddi bir biçimde felç eden grevler, havaalanı olmayan birçok adamın ulaşımı kesintiye uğradı.

Gazetecilerin eylemi nedeniyle radyo ve televizyonlardaki yayınlar da durduruldu.

17 Mayıs günü ise havaalanlarındaki hava kontrol görevlilerinin saat 10.00 ile 14.00 arasında iş bırakmaları nedeniyle çok sayıda uçuş iptal edildi.

Kamu emekçilerinin yanı sıra toplu taşıma araçlarında da yapılan grevler nedeniyle ulaşım felç oldu; çok sayıda tarihi alan ve müze de kapalı olduğu için ülkenin önemli gelir kaynağı olan turizm de grevden etkilenen sektörler arasında.

Okullar kapatıldı, hastaneler sınırlı bir per-

sonelle çalıştı. Mahkemelerde duruşmalar ertelendi, tiyatro gösterileri iptal edildi. Üreticiler ile pazarcıların da grevde yer alması nedeniyle tüm ülkede halk pazarları kurulmadı.

Grev kapsamında ADEDY, GSEE ve PAME'nin Atina'da iki ayrı yerde düzenlediği protestolara binlerce kişi katıldı. Kitle yapılan konuşmaların ardından "Yeter, daha fazla dayanmıyoruz" yazılı pankartlar eşliğinde parlamentonun bulunduğu Sintagma Meydanı'na kadar yürüdü. Sintagma Meydanı'na gelince polis kitleye biber gazı ve tazyikli su ile saldırdı.

Atina'da "güvenlik önlemleri" kapsamında şehir merkezindeki birçok cadde trafiğe kapatılırken, ülkenin ikinci büyük kenti Selanik ve bazı büyük kentlerde de benzer eylemler yapıldı.

Polisler, Maliye Bakanlığı binasını işgal etti. Maliye Bakanlığı binası önünde toplanan aralarında Panhelenik Polis Memurları Sendikası (POASY) Başkanı Grigoris Gerakaros'un da bulunduğu kitle, Huliarakis ile görüşme talepleri kabul edilmeyince binaya girerek Maliye Bakanı Vekili'nin odasını işgal etti. Polisler, maaşlarında yapılan kesintileri protesto ediyor.

Öte yandan greve katılan bazı serbest meslek örgütleri, taleplerinin hükümet tarafından karşılanılmadığı için eylemlerini sürdürme kararı aldı. Denizcilerin, genel grev kapsamında dün başlattıkları 48 saatlik iş bırakma eyleminin, 48 saat daha uzatıldığı açıklandı.

Avukat ve noterlerin grevi sürdürme kararı nedeniyle 18 Mayıs'ta da mahkemelerde duruşmaların yapılmayacağı belirtildi.

Tüm halkın protestolarla karşıladığı yasa, mecliste Yunan Parlamentosu tarafından kabul edildi.

Kristal-İş Ve Petrol-İş'te Grev Kararı

Patronlarla yapılan Toplu İş Sözleşmeleri'nden (TİS) sonuç alınmaması üzerine Kristal-İş Ve Petrol-İş'e bağlı fabrikalarda grev kararı alındı.

Kocaeli'de Gübretaş fabrikasında toplu iş sözleşmesi görüşmelerinden sonuç çıkmaması üzerine Petrol-İş tarafından fabrikaya grev kararı asıldı.

Petrol-İş 18 Ocak'ta başlayan görüşmelerde 206 emekçinin aylık ortalama 2.200 TL olan ücretlerine eşit olarak 600 TL ile, sosyal hakla-

ANA MUHAREBE SAHASINDA İLK HAREKET

UMUT ÇAKIR

İşyan başlamıştır. Ana muharebe için güçler karşılıklı toplandı, yoklamalar yapıldı ve devrim hasmının refleksleriyle moral düzeyini test etmek için ilk öncü harekete girişti. İşyan çağrıları meydanlarda yankılanıyor. Onbinler işyanın ajitasyonunu bizzat üstlendi. Peki ya kendine öncü yakıştırmaları yapanlar? Onlar hala "dinci faşizmi geriletmek"ten ve "önümüzdeki maçlara bakmaktan" söz ediyorlar. Bu cehalet acizlik artık saklanamıyor. Hem bilinç hem pratik yönden devrimci kitleler, uzlaşmacı oportünizmi aşmış gelmiştir.

Referandumun anayasal tartışma ve tercihlerinin ötesinde, devrim ve karşı devrimin ana muharebe için güç toplama, yoklama ve seferberlik çabası biçiminde geliştiği, şimdi daha iyi anlaşılıyor. Dinci faşizm, propaganda dönemi boyunca hasımlarını terörist ilan etmekte ve iç savaş sopsasını sallamakta hiç tereddüt göstermedi. Bunun karşı tarafı yıldırıktan ibaret olduğunu sananlar, bu yüzden yanlırlar. Yapılan malumun ilamından başka bir şey değildi. Son hesaplaşma sokakta kan denizi içinde görülecekti, bu neredeyse kaçınılmazdı. Tekelci sermaye dinci faşizm eliyle, devletin ve servetin gücünü devreye sokarak, saflarını pekiştirmeyi denedi.

Hiçbir egemen sınıf, öyle kolay "iç savaş" lafını ağzına almaz, nüfusun çoğunluğunu terörist ilan etmeye kalkışmaz. Sadece, nihai sonucu belirleyen çatışmaların hazırlanan bir egemen sınıf böyle davranır. Nüfusun çoğunluğuna karşı, nihayet ilan edilen iç savaş, burjuva düzen mantığında, egemenlik koşullarının hukuk zemininin sıfırlanması anlamı taşır. Bir burjuva devlete uluslararası planda kabul ve prestij kazandıran hukuk, bu bağlamda bitmiştir. Hiçbir devlet, iç savaş ilanı, uluslararası planda tartışılır duruma düşmeyi istemez. Hele ki, ekonomik, mali, siyasi, diplomatik açılardan emperyalist kapitalist dünyaya ve pazarlara bağımlı Türk tekelciliği, çok zorunlu kalmadıkça, iç savaşın açıktan ilanına girişemez. Buna rağmen, ilan edilmemiş uzun iç savaştan açıktan kabul ve ilan edilen bir iç savaş sürecine girilmiştir. Savaşın tüm koşulları, referandum çerçevesinde pratiğe geçti. Sokaklarda resmi devlet terörü estirildi, tekelci faşist basın tüm hasımlarına ekranlarını ve manşetlerini kapattı. Ve YSK, referandum sonucunu, hukukun son kırıtması da çığnerek ilan etti. Başka türlüünü beklemek ham hayal olurdu. Ful kapasite devlet ve sermaye desteğine rağmen dinci faşizm ana muharebe için saflarını ancak şantajla, hileyle doldurabilirdi. Öylesine acizleşti ki, hırslılığı herkesin gözü önünde yapmak zorunda kaldı. Buna rağmen sonuç dinci faşizmi hiç memnun etmedi. AKP ve MHP karşılıklı suçlamalara girişti, partilerin içinde kazanlar kaynamaya başladı. Çünkü pekala biliyorlar, şişirilmiş kıtalara sahipler sadece; saflarını dolduran çok sayıda unsur, ilk fırsatta ya da ilk ciddi çarpışmada çözülecek, saf değiştirecektir.

Devrim ise bu yoklama seferberliğinden hem maddi hem manevi üstünlükle çıktı. Boykot oyları ve çalınan oylarla beraber, şu an nüfusun ezici çoğunluğunu temsil ettiklerini biliyor devrimci sınıflar. Ne terörist muamelesi görmeleri ne de iç savaş naraları, emekçileri durdurmaya yetti. Aksine sandığın bir şeyleri değiştireceğine dair umutları bir yana bırakarak, inatla cesaret ve cüretle ajitasyon yürüttüler. Emekçilere "örgütsüz" yaftası yapıştıranlar, referandum süreci boyunca milyonların kendi aralarında nasıl organize olduğuna, kendi propaganda materyallerini hazırladıklarına şahit olmadılar mı? Bütün bu cüretli pratik, hem de nasıl bir zamanda gerçekleşti! Yüzyılın en sert sınıf mücadelesine sahne olan iki yılın ardından, kentleri yerle bir eden, içimizden binlercesini alan bombaların arasından, halk kendi irade ve inisiyatifini sergilemekten çekinmedi. Emekçi milyonlar, tıpkı bir partili gibi örgütlü davranma, ajitasyona girişme, inisiyatif alıp irade pekiştirme tutumunu büyük bir cesaretle ve cüretle ilan etme düzeyine çıkarmıştır. Üstelik, tüm uzlaşmacı oportünistler onlara "aman gerilimden uzak duralım, balonlar uçuralım" tavsiyelerinde bulunurken. Milyonlar bu aciz oportünizmi her açıdan yaya bırakmıştır.

Referandum geride seçimlere boş hayaller enkazı bıraktı. Dahası var. Hukuki varlık olarak devlet de o enkazın altında. Meşruiyet burjuva devlet için hayati önemdedir. Devlet kurumlarını dolduran silahlı silahsız milyonlarca bürokrat görevlerini genel oyun tasdikinden geçen meşruiyetin yapılandırdığı zemin üzerinde yerine getirirler. Bürokrasinin üst katmanları gerçekte hangi sınıfların çıkarlarına uzak olduklarını gayet iyi bilirler. Fakat bürokrasinin geri kalanı sadakat ve biati, ancak meşruiyet dolayısıyla koruyabilirler. Bunun izlerini referandum sonrası sokakları dolduranlara karşı polislin sakınmalı tutumunda görebiliriz. 15 Temmuz'dan bu yana tekelci sermayenin dinci faşist iktidarı için TSK, özel paralı birlikler dışında tümüyle güvenilmez bir kurum haline gelmiştir. Şimdi aynı sadakat krizine, polis teşkilatı da yakalanmıştır. Bunda şaşılacak bir yan yok. Tarihin büyük devrimleri, iktidarların meşruiyet krizleriyle tetiklenirler. Kriz asıl olarak silahlı bürokrasinin sadakat konusunda karışıklığa sürüklendiği anlarda, ölümcül hal alır. Kuşkusuz, polis teşkilatının sadakatten çok biata yatkın olduğu ve yine polis şeflerinin zorlamasıyla, olmadı suduklar ve havyarlar marifetiyle, polis devrimci kitleye azgınca saldırmaktan geri durmaz. Ancak bu saldırganlık, sadakate dair karışıklığı önlemeye yetmeyecek, daha da derinleştirecektir.

Farklı ülkelerin karşılaştırılması, basit analoginin bilinen hata ve eksiklerini barındırır da, şu anki durumun Mısır'da Mursi iktidarını alaşağı eden dönemle benzeştiğini söyleyebiliriz. Çoğunluğu temsil etmediği açığa çıkan bir iktidar, bu iktidarın egemenlik koşullarını toptan değiştiren anayasa dayatması; yürütme erkini karşısına dikilmiş öfkeli kızgın muazzam bir kalabalık; gölgeye çekilmiş ve intikam fırsatı kollayan silahlı kuvvetler ve gölgedeki bu gücün tehdidi ile sokakların öfkeli arasında kalmış bir polis teşkilatı.

Sonuç olarak, ana muharebe alanında toplanmış güçlerin durumunu özetleyebiliriz. Bir tarafta karşı devrim, neferlerinin çoğunu tehdit ve rüşvetle saflarında toplayabilmiş, hukuki varlık olarak devleti enkaza çevirmiş, silahlı bürokrasi cephesinde sadakate dair karışıklığın hüküm sürdüğü bir durumda. Devrim ise, örgütlü halk inisiyatifleriyle, cesaret ve cüretle donanmış, kavgaya hazır çoğunluğu temsil ediyor. Muharebe alanında eksik olan, devrimci savaş karargâhidir. Tersine oportünizm, halen daha ana muharebe alanını terk edip, küçük mevzilere dönme çağrısını yapıyor. Sokakta kitlelere öncülük etmeye çalışan şu zavallı çevrelere bir bakın. Boyun eğme diyorlar, hayır oylarına sahip çıkın diyorlar. Sanki o eylemler, topyekun bir saldırının bizatihi çağrısı değil. Bu türden çağrıların, mücadeleye dair tüm genel geçer lafların ömrü doldu. Tüm bu siyasi çevreler ne kadar burun kıvrırsa kıvrınsınlar, "Ne yapacağız?" sorusunu öfke ve endişeyle soran milyonların, devrimci bir hükümeti ilan edecek topyekun bir ayaklanmayı gündemlerine almalarını engelleyemezler.

Yönetici saflarda iç çatışmayı her adımda boyutlandıran bir kargaşa; devrimin yangönüllü dostlarının ve uzlaşmacıların ipliğinin pazara yeterince çıkmış olması; kararlı bir eylemden yana ve bunu artık kaçınılmaz gören öfkeli kalabalıklar. İşte devrimci ve sonuna kadar gidecek bir ayaklanmanın üç ana koşulu. Bu koşullar bir kez bir araya geldi mi, orada işyan rüzgarlarının önünde kimse duramaz. Sonuçların açıklanmasıyla başlayan ve kesintisiz süren yayılan eylemler, ana muharebenin ilk çarpışmalarıdır. Bu savaş artık devrimci iktidar kavgasıdır. Daha azıyla yetinmeyi örgütleyenler silinip gidecekler.

Açlık Grevi Ve "Malum" KESK

15 Temmuz'dan bu yana geçen 10 ayda KESK kendi tarihinin en sistematik saldırısıyla karşılaşmış ve maalesef asgari düzeyde bile saldırıları göğüsleyememiştir. Açığa almalar, ihraçlar, gözaltılar, tutuklamalar... Tüm bu yaşananlar karşısında, KESK tabanındaki devrimci unsurlar, tarihinden gelen bilinç ve tecrübeyle örgütü hareket ettirmeye, sokağa indirilmeye çalışmış fakat "uyuyan devri" uyandıramamıştır.

Kaybedilmesi muhtemel her bir günün önemini gören tabandaki devrimci unsurlar inisiyatif alıp sokağa inmiş, bir üç beş derken sayı ve etki alanı giderek artmıştır. Hatta sınırlı da olsa bazı şubelerde KESK adıyla karar alınmış ve sokağa çıkmıştır.

KESK yine kendi tarihinde bir ilke imza atmış ve valiliğin yasaklamasından dolayı yapmayı planladığı mitingi iptal etmiş, bir daha da miting kelimesini cümle içinde kullanmamıştır. Açığa almalar ve ihraçlarla birlikte yaygın bir şekilde yürütülen "29 Aralık Grevi" soruşturmasından sonra ise

"grev" kelimesini lügatinden tamamen çıkarmıştır.

Sokağın niceliği, üye ve ihraç sayısı düşünülürse fazlasıyla cılız kalmıştır. Ama sokakta ısrar birçok emekçiye umut olmuştur. Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın başlatmış olduğu Süresiz Açlık Grevinin kritik bir aşamaya gelmesiyle birlikte, ihraçlar ve KHK'lar, emekçilerin ve toplumun ciddi bir kesiminde gündem olmuştur. Bu aşamada KESK, mecburi ve göstermelik basın açıklamalarıyla nihayet üyeleri olduğunu hatırladığı Nuriye Gülmen ve Semih Özakça için destek çağrısı yapmıştır.

Reformizm ve sendikal bürokrasi şerbetini fazla kaçırmamanın etkisiyle derin uykuya dalan "Dev", yaptığı birkaç göstermelik hamleyle uyanık imajı yaratmaya çalışıyor. Açlık grevlerinin gelmiş olduğu bu kritik aşamada Nuriye ve Semih'in yaşayacağı en ufak olumsuzluktan en başta KESK sorumlu olacaktır. Eylemin doğruluğu ya da yanlışlığı tartışması da KESK'i bu sorumluluktan kurtaramayacaktır.

**Nuriye Gülmen ve Semih Özakça Onurumuzdur!
Yaşasın Emekçilerin Mücadele Birliği!**

DEK (Devrimci Emekçi Komiteleri)

Açlığın Çılgılığı

Aylardır çılgınlıkları yükseliyor emekçilerin. Yüksel Caddesi'nde, Kadıköy'de, Şişli Cevahir, Düzce, Aydın ve Malatya'da... KHK ile ihraç edilen kamu emekçileri, kendileri gibi işten atılan binlerce emekçinin sesi, bir avuç emekçinin çılgınlığında buluyor sesini.

Birer birer çıktılar meydanlara. Her gün, polis saldırısı, gözaltı dinlemeden, inatla, ısrarla o meydanlarda yerlerini aldılar. "Biz buradayız" dediler. "Bizi susturamazsınız" dediler. "İşimizi istiyoruz" dediler.

Ve artık seslerinin duyulmadığı yerde bedenlerini yatırdılar açlığa... Günlerin ilerlemesi gerektiği çılgınlıklarının duyulması için.

Nuriye Gülmen ve Semih Özakça... Ankara'da Yüksel Caddesi'nde "işimizi geri istiyoruz" diyerek başlattıkları açlık grevinde 2 ayı geçtiler. Seslerine sesler eklendi. Günler ilerledikçe, bedenleri eridikçe, yanışmalarına daha çok omuz buldular. Aileleri, öğrenciler, akademisyenler, sanatçılar,

devrimciler, her geçen gün çılgınlıklarını büyüttüler.

Sesleri yükseldikçe devletin saldırıları da arttı. Yüksel Caddesinde hemen her gece destek için nöbette olanlara saldırdılar, gözaltına aldılar. Çiçeklerin, bankaların dahi gözaltına alındığına tanık olduk. Ve çiçeklerin yakılmasına...

En son, 22 Mayıs Pazartesi gece yarısı Nuriye ve Semih, evleri basılarak refakatçileri, avukatları ile beraber gözaltına alındılar.

Saldırıları, gözaltı terörü, emekçilerin çılgınlığını boğamayacak.

Her Şeyi Toplum İçin Yaptık

tarafından uğurlandı.

Kampüs içerisinden, kampüsün giriş kısmına kadar alkışlarla yüründü. KHK ile ihraç edilen diğer meslektaşları söz aldı. Konuşmalarda "belki bugün biz KHK'larla ihraç edildik fakat biz tekrar döneceğimize inamıyoruz, sadece okul sınırları içerisinde kendimizi hapsetmeyelim. Kimseye biat etmedik ve etmeyeceğiz" denildi.

Özgür Müftüoğlu'nun sadece okul duvarları içinde değil, her zaman emekçilerin, işçilerin yanında olduğu ve onlarla birlikte sürekli mücadele ettiği ifade edilerek OHAL'e karşı mücadelenin yükseltilmesi gerektiği söylendi.

Söz sırası Özgür hocaya geldiğinde, "Ben meslek hayatım boyunca üniversitelerin bir grup elitin elinde olması değil, toplumun çıkarlarını savunan, toplumun daha refah bir şekilde yaşamasının bilimini yapmak için uğraştım, uğraştık diğer arkadaşlarımızla. Bütün derdimiz bu oldu. Bu yüzden hedef olduk. Barış imzacısı olan diğer arkadaşlarımızla belki her konuda aynı düşünmüyorum olabiliriz. Fakat hiçbirimiz kariyerist değiliz, para için bir şey yapmayız. Yaptığımız her şeyi toplum için yaptık" ifadelerini kullandı.

Eylemde "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Direne Direne Kazanacağız", "KHK'lar gidecek biz kalacağız", "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganları atıldı.

KHK ile İşsiz Bırakıldı, İş Cinayetinde Öldü

KHK ile öğretmenlikten ihraç edilen öğretmen Bünyamin Aydoğan, Maraş Afşin'de sulama suyu hattı döşerken, borunun altında kalarak hayatını kaybetti.

Adatepe Barajı'nın sulama suyu hattının döşenmesi sırasında vinçle havaya kaldırılan boru, 39 yaşındaki Bünyamin Aydoğan'ın üzerine düştü. Dev borunun altında kalarak hayatını kaybeden Aydoğan, 20 gün önce işe girmişti.

Aydoğan'ın cesedi, yapılan incelemenin ardından otopsi için Malatya Adli Tıp Kurumu'na gönderildi.

Bünyamin öğretmenin yaşadığı, KHK'ların emekçilerin yaşamlarında yarattığı depresi en iyi şekilde özetliyor. Binlerce emekçi yaşamdan kovuluyor, açlığa mahkum ediliyor, onlarca yıllık eğitimleri, emekleri bir çırpıda yok ediliyor. Farklı iş kollarında kendilerini varetmek isteyen emekçiler ise sıfırdan başlayarak kendilerine yeni bir yaşam kurmak için kollarını sıvıyor, Bünyamin öğretmeni gibi...

Divriği Pilav Şenliği'ndeYdik

Ayışığı Ekin Sanat Derneği olarak bu yıl 33.sü düzenlenen Divriği Kültür Derneği Geleneksel Pilav Ve Kültür Şenliği'nde standımızla yerimizi aldık.

Yoğun yağmur yağışı ile başlayan şenlikte şikeyetler olsa da, buraya birlikte olmak için geldik, rahatımız için diye değil diyerek moralleri yükselttiler.

Yerel ve tanınmış sanatçıların katılımıyla düzenlenen şenlikte, Divriği Kültür Derneğinin folklor ekibi ile farklı yörelerden halaylar, danslar ile renk kattı.

Bizim için verimli bir gündü. Yeni insanlarla tanışmak, ortak değerlerimiz üzerine sohbet ettik ve en kısa zamanda görüşmek için sözleştik.

Maruti Suzuki İşçilerinin Özgürlüğü İçin Eylemlerimiz Sürecek

İşçi Enternasyonalı İçin Uluslararası İşçi Komitesi (ÜİK), Hindistan'da ömür boyu hapse mahkum edilen Maruti Suzuki İşçileri Sendikası üyesi ve öncü işçilerden olan 13 işçinin serbest bırakılması talebiyle 17 Mayıs günü saat 12.30'da İstanbul, Elmadağ'da bulunan Hindistan Konsoloslugu önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Konsolosluk önüne gelindiğinde çok sayıda polis ve güvenlik görevlisinin konsolosluk önünde yığılması ve sivil polisler ve güvenlik görevlilerinin de kayıt aldıkları görüldü.

"Maruti Suzuki İşçilerine Özgürlük - Uluslararası İşçi Komitesi" pankartı açılan eyleme Çapa Hastanesi ve Yedikule Göğüs Hastanesi işçileri de katılarak destek verdi. İlk olarak komite üyesi, Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde işten atılan Cemal Bilgin konuştu.

Sendikal faaliyetlerinden dolayı tutuklu bulunan Maruti Suzuki patronlarının Hindistan hükümetine uyguladığı baskılar sonucunda ömür boyu hapse mahkum edilen 13 Maruti Suzuki işçisinin özgürlüğüne kavuşturulması talebiyle bir araya geldiklerini belirtti.

Geçen yıl Hindistan'da düzenlenen uluslararası işçi konferansına katıldıklarını ve burada dünyanın pek çok ülkesinden gelen taşeron işçilerle kendi ülkelerindeki çalışma koşulları, sorunlar ve çözümleri üzerine tartışmalar yürüttüklerini hatırlatan Bilgin, "Gördük ki, dünyanın her yerindeki taşeron işçiler kölece bir çalışmaya mahkum ediliyorlar ve buna karşı bir örgütlenme oluşturulmaya çalışıyorlar. Kölece çalışma koşullarına karşı insanca bir çalışma için mücadele yürüten ve bugün ömür boyu hapis cezası verilen 13 Maruti Suzuki işçisi arkadaşlarımız da, bu örgütlenmeyi gerçekleştiren öncü işçi arkadaşlarımız ve orada sendikal örgütlenmeyi sağladıkları için, Maruti Suzuki patronlarının Hindistan hükümetine yaptıkları baskılar sonucu, hukuksuz bir şekilde ömür boyu hapse mahkum edildiler.

Bizler, İşçi Enternasyonalı İçin Uluslararası İşçi Komitesi'nden işçiler olarak 13 Maruti Suzuki işçi arkadaşımızın özgürlüğüne kavuşması enternasyonal bir dayanışmayı örmeye çağışarak dünyanın bir çok ülkesinde eylemler yapmaya başladık. Biz de Türkiye'deki işçiler

olarak bugün onların özgürlüğüne kavuşturulması için girişimde bulunulması talebiyle Hindistan Konsoloslugu önündeyiz" dedi.

Uluslararası İşçi Konseyi adına Hindistan Başkonsolosu Azar A.H.Khan'a seslenen Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi işçisi Güneş Cengiz Zanlıer de "işçi hakları ve demokrasi savunucuları olarak bu mektupla sizi ve hükümetinizi 13 sendikacının hayatları için derhal harekete geçmeye çağırıyoruz" dedi.

13 işçinin Manesar fabrikasında 2012 yılında yaşanan ve bir fabrika müdürünün hayatını kaybettiği olayla ilgili olarak tutuklanarak hüküm giydiklerini hatırlatan Zanlıer, tutuklu Maruti işçilerinin yargılanmasının sonucunda 117'sinin zaten hapse dört yıl geçirmiş oldukları halde beraat ettiklerini, ancak 17'sinin çeşitli suçlardan mahkum edilmiş olduklarını, bu işçilerden 13'ünün ise cinayetle suçlandıklarını aktardı.

"Bildiginiz gibi Hindistan'da bunun cezası da idam veya müebbet hapidir. 18 Mart tarihinde 13 Maruti Suzuki Sendikası üyesi işçi hapis cezası alırken, dört sendika üyesi işçi de beşer yıllık mahkumiyete çarptırıldı. Biliyoruz ki, bu işçiler sendikal faaliyetleri nedeniyle uydurulan suçlamalarla hüküm giymişlerdir" diyen Zanlıer, bu işçilerin fabrika müdürünün talihsiz ölümüyle ilişkili olarak hiçbir kanıt sunulmadığına dikkat çekti.

13 sendika üyesinden 11'inin MSWU'nun Maruti'de kurulan ve yönetim tarafından şiddet yoluyla önlenmek istenen bağımsız sendika önderleri olduğunu vurgulayan Zanlıer "Sizden mahkum edilen tüm Maruti işçileri, özellikle de müebbet hapse çarptırılan 13 sendikacı için adalet çağırımızı hükümetinize iletmenizi rica ediyoruz. Sizi ve hükümete-

tinizi bu insanlara karşı yapılan asılsız suçlamaları düşürmeye ve hapisteki tüm Maruti işçilerini serbest bırakmaya çağırıyoruz" dedi.

Basın açıklamasının ardından komite üyeleri Hindistan Başkonsolosu Azar A.H. Khan ile görüşmek ve açık mektubu vermek istediler. Fakat konsolosluk girişini önüne adeta barikat kurmuş olan güvenlik görevlileri Khan'ın komite üyeleriyle "görüşmek istemediğini" belirtti.

Hindistan Başkonsolosu Azar A.H.Khan, haklarında hiçbir somut delil bulunmadan ömür boyu hapse mahkum edilen 13 işçinin özgürlüğüne kavuşması talebiyle yapılacak istenen bir görüşmeyi dahi kabul etmedi.

Bu görüşme talebinin reddi, Maruti Suzuki patronlarının, Hindistan'da 13 öncü işçinin ömür boyu hapse mahkum edilmesini sağlayan baskının Türkiye'deki temsilcileri üzerindeki etkisini de ortaya koydu.

Başkonsolosla görüşme talebinin kabul edilmemesi üzerine komite üyelerinden Şadi Ozansü "Bugün Hindistan'daki 13 Maruti Suzuki işçisi arkadaşımızla enternasyonal bir dayanışma için buradayız. Maruti Suzuki patronlarının, yani sermayenin Hindistan hükümetine baskıları sonucunda, hukuksuz bir şekilde ömür boyu hapse mahkum edilen işçi arkadaşlarımızın özgürlüklerine kavuşması talebiyle Hindistan Başkonsolosu ile görüşme talebimiz ise karşılıklı bulmadı. Uluslararası İşçi Ko-

mitesi olarak Hindistan başta olmak üzere dünyanın pek çok ülkesinde Maruti Suzuki işçisi arkadaşlarımızın özgürlüğüne kavuşması için eylemler düzenleme kararı aldık. Ve bu eylemlerimizi onlar özgürlüklerine kavuşuncaya kadar sürdürmeye, onların sesi olmaya devam edeceğiz" dedi.

İşçi Enternasyonalı İçin Uluslararası İşçi Komitesi olarak, sömürünün dünyanın her yerinde aynı olduğunu, işçi ve emekçilere yönelik saldırılara karşı mücadelenin bir zorunluluk haline geldiğini ifade ederek bugün Türkiye'de OHAL/KHK zulmüne karşı eylemler yapılmakta olduğunu hatırlattılar.

"Bugün kamu emekçisi bir çok arkadaşımız KHK ile yapılan ihraçlara

karşı eylemler, taşeron işçiler gaspedilen hakları ve insanca çalışma şartları için mücadele ediyorlar. Bizler tüm bunların sermayeye karşı bir mücadele olduğunu bilerek, Hindistan'daki Maruti Suzuki işçisi arkadaşlarımızla enternasyonal dayanışmayı büyütmek için pek çok ülkede harekete geçtik ve Türkiye başta olmak üzere dünyanın diğer ülkelerindeki işçi arkadaşlarımızla birlikte eylemler gerçekleştirmeye devam edeceğiz" diyerek basın açıklamasını sonlandırdılar.

NEHİRDEN DENİZE ÖZGÜR HALK, SOSYALİST FİLİSTİN

BDS Türkiye (Filistin İçin İsrail'i Boykot Girişimi) gönüllüleri, 15 Mayıs 1948, Filistin halkının "Büyük Felaket" günü NAKBA'nın yıldönümünde, Filistin halkının mücadelesine ve İsrail zindanlarındaki Filistinli tutsakların açlık grevine dikkat çekmek için İsrail Konsoloslugu önüne yürüyüş gerçekleştirdi.

Levent Metro çıkışında "Filistin Halkı Topraklarına Geri Dönecek" yazılı pankart açan BDS Türkiye gönüllüleri, Filistin bayrakları, Türkçe ve Arapça dövizler taşıdılar. Eylemde sık sık "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "Nehirden Denize Özgür Halk, Sosyalist Filistin", "Filistin halkı yalnız değildir", İsrail'e Boykot Filistin'e Özgürlük" sloganları atıldı.

Basın açıklamasını okuyan Mücahit Yıldırım ise siyonistlerin 15 Mayıs'ı İsrail'in kuruluş yılı olarak kutladığını belirterek, Türkiye-İsrail ilişkilerine dikkat çekti.

"Bugün, yani 15 Mayıs günü, Filistin halkının Büyük Felaketi olan Nakba'nın 69. yıldönümü. 1948 yılında, Siyonist paramiliter güçler, 750 binden fazla Filistinliyi evlerinden yurtlarından edecek kanlı saldırıları gerçekleştirdi. Köylere baskınlar yaptılar, evleri yıktılar, insanları katlettiler. Nakba'dan sonra dünyanın dört bir yanına yayılan Filistinliler ise, bir daha anayurtlarına dönemedi. Sayıları bugün 6 milyonu aşan Filistinli mülteciler; halen Ürdün, Suriye ve Lübnan başta olmak üzere dünyanın değişik yerlerinde yaşamaya mahkum durumda ve yurtlarına, anahtarlarını sakladıkları evlerine geri dönüş hakkına sahip değiller" diyen Yıldırım, Nakba'nın hala bitmediğini, İsrail'in yeni yerleşimlerle Filistin halkına ait olan toprakları her gün biraz daha fazla işgal etmekte olduğunu dikkat çekti.

İsrail'in karşısında ise Filistin halkının direnişi, Uluslararası Filistin'le Dayanışma Hareketi, Boykot Yatırımların Geri Çekilmesi ve Yapıtların (BDS) Hareketi ve Filistin halkının dünyanın dört bir yanındaki diğer dostlarının bulunduğu söyleyen Yıldırım, "Siyonistler ise 15 Mayıs'ı İsrail'in kuruluş yıldönümü olarak kutluyor. İstanbul'da, 10 Mayıs'ta düzenlenen kutlamada Türk Hava Yolları, Zorlu Holding ve Koç Holding'e, Siyonistlerle ticaretin gelişmesindeki katkılarından dolayı ödülleri verildi. Bugün de Türkiye İhracatçılar Meclisi'nin düzenlediği bir organizasyonla 90 Türkiye Şirketi'nin temsilcileri İsrail'e gidecek. Ayrıca, Siyonist oluşum, 23 Mayıs'ta da İstanbul Sanayi Odası ile birlikte 'İnovasyon günü' düzenleyecek. AKP hükümeti, zaten bir süre önce 'normalleştiği' işgal devletinden Filistinlilere ait doğalgazı 'satın almak' için gö-

rüşmelerini sürdürüyor" dedi.

İsrail ile sürdürülen diplomatik ve askeri ilişkilerin Nakba'nın sürmesine destek anlamına geldiği söylenirken, İsrail silahlarının satılmadan önce Filistin halkı üzerinde denendiği vurgulandı.

Filistin halkının yanında olmanın, İsrail ile her türlü ilişkiyi kopartmayı, İsrail'e her alanda boykot ve yapıtlar uygulamayı gerektiğini vurgulayan Yıldırım "Filistin halkı, yüz yıldır Siyonist saldırıya karşı vatanını, haklarını savunuyor. Bu mücadele 17 Nisan'dan beri Siyonizmin cezaevlerindeki 1700'ü aşkın Filistinli esirin açlık greviyle yürütülüyor. Filistin halkının yanında olmak bu mücadeleyle dayanışma içinde olmak demektir!"

Filistin halkının yanında olmak, hapishanelerde, kontrol noktalarında işgal gücüne destek ve tedarik sağlayan G4S ve HP firmalarını boykot etmeyi gerektirir. Bizler, Balfour Deklarasyonu'nun 100. Nakba'nın 69. yılında, Filistin halkının gösterdiği yüz yıllık direnişi selamlıyoruz. İsrail denilen oluşumun kurulmadığı tarihsel suçunu kabul etmeyen Britanya'ya bu oluşumu destekleyen ABD ve diğer tüm emperyalist ülkelere karşı Filistin halkının mücadelesinin yanında olacağız.

Nakba bir gün son bulacak, bunu Filistin halkının direnişi ve uluslararası dayanışma sağlayacak. Dünyanın dört bir yanındaki Filistinliler yurtlarına dönecek, Filistin halkı kendi kaderini tayin hakkını kullanacak, apartheid rejimi son bulacak, Filistin, Ürdün Nehri'nden Akdeniz'e kadar özgür olacak" dedi.

Arapça konuşma yapan Şirin El A'rac, Filistin halkının mücadelesine devam edeceğini söyledi.

Konuşmalar arasında "Her Yer Filistin Her Yer Direniş", "Yıkılın Siyonist İsrail Devleti", "Filistin'de Düşene Dövüşüne Bin Selam" sloganları Türkçe ve Arapça olarak atıldı.

Açıklamanın ardından söz alan BDS Türkiye gönüllüsü Ayşe Düzkın, Nakba'nın dünyanın dört bir yanına yayılan 6 milyonu aşan Filistinli mültecilerin hayatında, açlık grevindeki Filistinli esirlerde, İsrail tanklarına taşla karşı koyan Filistinli çocuklarda mücadelenin sürmekte olduğunu belirtti. Bugün İsrail ile her türlü ilişkinin Filistinlilere karşı yürütülen savaşa destek anlamına geldiğini ve bunun unutulmaması gerektiğini vurguladı.

Muhammed Alsaifin ise Arapça yaptığı konuşmasında İsrail zindanlarındaki tutsakların ağzından İntifadayı, zindanlardaki mücadeleyi anlatarak, Filistinli tutsakların mücadelesine, zafere olan inançlarını yansıttı.

Adım Deniz, Devrimciyim!

Antakya Ayışığı Sanat Merkezi kapatıldıktan sonra da etkinliklerine engel olunamayacağı 20 Mayıs'ta gerçekleştirdiği "Bütün Nehirler Kucaklaşır Denizlerle" adlı Emeğe Ezgi konseri ile bir kez daha kanıtlanmış oldu.

Denizlerin idamının 45. yılına ithafen yapılan etkinlikte öncelikle yaşanan sürece değinilerle KHK'larla hiçbir şeye engel olunamayacağı, bu yasakların, işten atılmaların halkta sinmek yerine bir öfke yarattığına değinildi. Antakya Ayışığı Sanat Merkezi ve Antakya halkı olarak bedenlerini açlığa yatıran Nuriye Gülmen ve Semih Özakça selamlandı. Ve başta Denizler olmak üzere devrim mücadelesinde ölümsüzleşen bütün devrim savaşçıları için saygı duruşu yapıldı.

Saygı duruşunun ardından sözü Devrimci Öğrenci Birliği aldı sürecin sertliğine ve gençliğin böyle bir dönemde mücadelede önemli bir yere sahip olduğuna değindi ve gençliği mücadeleye davet etti. Konuşmaların ardından sahne Ayışığı Şiir Atölyesine bırakıldı.

Hazırlanan teatral şiir gösterisi büyük ilgiyle izlenirken sık sık alkışlarla kesildi. Ayışığı şiir atölyesinin ardından sahneye ALİKEV müzik topluluğu çıkarak şarkılarını Samandağ halkıyla paylaştı. ALİKEV'in sahne performansının ardından, 19 Aralık zindan katliamların canlı tanığı konuklarla "Ekilir ekin geliriz" şiirini paylaştı. Ve son olarak sahne yıllardır emeğin türkülerini halkla buluşturan ve türkülerini hep emekçiden yana söyleyen Emeğe Ezgi'ye bırakıldı. Türkülerini Samandağ halkıyla paylaşan Emeğe Ezgi halaylarla konserine devam etti. Son olarak etkinliğin adı veren "Adım Deniz" şarkısının bütün konuklarla birlikte ayakta söylenmesi ile konser sona erdi.

Antakya Ayışığı Sanat Merkezi

SOVYET HALKLARI BİR TARİH YAZDI: 9 MAYIS

“Savaş, politikanın başka araçlarla devamıdır” diyor Clausewitz. İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı da başta İngiltere ve Fransa olmak üzere emperyalistlerin, işçi sınıfı ve emekçi halkların Ekim 1917’de canla, kanla kurulduğu, tarihin insanın insan tarafından sömürülmediği, tüm emekçilerin kapitalist kölelikten kurtulmuş bir yaşama kavuştuğu Sovyetler Birliği’ne karşı imha politikasının faşist Hitler sürüsünün eliyle düzenlediği bir savaşı. Hiçbir direnmeyle karşılaşmadan “Blitzkrieg” (Yıldırım Savaşı) taktiğiyle Avrupa’yı istila eden Nazi ordusunun özgüveni tamdı.

22 Haziran 1941’de Sovyetler Birliği’ne saldırıldığında, doğu cephesine 1 milyonluk bir ordu ayrılmıştı. Ama acaba diğer Avrupa ülkeleri gibi Sovyetler Birliği de hiçbir direnme göstermeden istilacı Nazi Almanyası’na teslim olacak mıydı? Yoksa yurtları uğruna 20 milyon komünist işçi ve emekçiyi feda edecekleri destansı bir direniş mi başlayacaklardı?

Tarihsel haklılık, yürek, bilinç ve cesaretle kuşanan Stalin’in genel sekreterliğini yaptığı Sovyetler Birliği Komünist Partisi’nin önderliğinde Sovyet işçi ve emekçi halklarının tercihi ikincisi oldu tabii ki... Kerenski, Kolçak ve Denikin çetelerine vermedikleri Sovyet yurdunu Hitler gibi gözü dönmüş bir canıye bırakmazlardı. Bırakmadılar da... 1942’de Moskova Savaşı’nda ve 1943’te Stalingrad Muharebesi’nde kazanılan zafer, savaşın dönüm noktaları oldu.

Moskova Savaşı demişken General Panfilov ve Volokolamsk Şosesi savaşlarından bahsetmemek olmaz elbet. Panfilov’un komutasındaki birlikler, Almanların ilerlemesini bu savaşlarda durdurdular. Tam bir taktik dehayla mevcut savaşın çözümlemesini başarıyla yapan Panfilov, sarmal çekilme hareketleriyle nazi birliklerinin Moskova’ya ulaşmasını engelledi. Kızıl Ordunun yeni birlikler oluşturması ve karşı saldırıya geçebilmesi için çok değerli zaman kazandırdı. Bu savaşlardan birinde, 16 Kasım günü cepheye doğu yönüne saldıran Nazi direnen 28 Sovyet askeri, 28 yiğit insan, 18 Nazi tankını imha ettikten sonra ölümsüzleştiler. 1946’da hepsi de Sovyetler Birliği Kahramanı ilan edildi. Bugün Moskova’da şereflerine dikilen anıt hala duruyor. Mayıs 1945’te Reichstag’a Kızıl Sancağı diken Sovyet askerleri kadar 1941’de ölümsüzleşenlerin de emeğini unutmamak gerekir. “Savaşta askerin iki duygusu

vardır: 1 kurtulmak, 2 verilen sorumluluğu yerine getirmek” diyor General Panfilov. Onlar, zaferi görememe ihtimallerinin çok yüksek olduğu bir savaşta sorumluluklarını layıkıyla yerine getirdi.

Sovyetler Birliği’nin çıkarları tüm insanlığın çıkarlarıdır. Bugün komünizm düşünü hala belleklerimizde taşıyabiliyorsak, bunu, tüm dünya işçi ve emekçi halkları için canlarını feda eden yiğit Sovyet halklarına borçluyuz. Mesela İspanya Komünist Partisi liderlerinden Dolores Ibaruri’nin oğlu Ruben Ruiz’in Stalingrad Muharebesi’nde Sovyet yurdu için ölümsüzleştiği pek az kişi bilir. Sovyet yurdu için savaşan bir Basklı’yı O. 41’de savaşın çıkmasıyla teğmen olarak savaşa katıldı ve 1942’de 22 yaşında ölümsüzleşti. Bugün enternasyonalizmin en güzel örneklerinden biri olarak, bize hala esin kaynağı olmaya devam ediyor.

Belki Büyük Yurtseverlik Savaşı’nda bulunan tüm askerlerin ismini sayamayız ama en azından birkaçından daha bahsetmemiz edemeyiz. İlki Semende Eli Siyabendov. 1909 Kars doğumlu bir Kürt olan Yarbay Siyabendov; Tula, Rusya SFSC, Polonya ve Doğu Prusya’nın kurtarılmasında rol oynadı. 24 Mart 1945’te Sovyetler Birliği Kahramanı ve Lenin Nişanı madalyalarıyla ödüllendirildi. İsmi halen Moskova’daki Büyük Yurtseverlik Savaşı müzesi salonunun duvarlarında savaşta olağanüstü hizmet ve kahramanlık gösterdiği için altın harflerle yazılan asker isimleri arasında yer alıyor.

İkincisi ise Sovyet şair, yazar ve direnişi... Abdulla Aliş...

1908’de Kazan’da Tatar kökenli bir ailenin oğlu olarak dünyaya geldi. 1941’de Kızıl Ordu’ya katılan Abdulla Aliş, aynı yıl, Bryansk yakınlarında Wehrmacht tarafından esir alındı. Burada yine kendisi gibi bir direnişi ve şair olan Musa Celil ile tanıştı. İkisi de İdel-Ural Lejyonu’na sızdılar. Hapishanedeyken Nazi-karşıtı illegal bir direniş grubu kuran Aliş ve

Celil, daha sonraları planlarının deşifre olması sonucunda 25 Ağustos 1944’te Berlin’deki Plötzensee Hapishanesi’nde giyotinle idam edildiler.

Panfilov, Ruben Ruiz, Vatutin, Abdulla Aliş ve daha adını sayamadığımız nice yiğidini yurt uğruna feda

eden Sovyet Ordusu ilerlemeye geçtiğinde emperyalist dünyanın temsilcileri, tüm Avrupa’nın kızılışacağı korkusuyla 1944 haziranında Normandiya’ya operasyon başlattı. Savaşın tüm yükünü Sovyet halkları taşımaya rağmen savaş sonrasında yapılan film, yazılan kitaplar vs..de Nazilere karşı savaşın ABD ve Birleşik Krallık olduğundan bahsedilirken, yiğit Sovyet Ordusu’nun adı bile geçmiyordu. İktidarı yalan ve gerçekleri çarpıtmak üzerine kurulmuş olan kapitalizmin temsilcilerinden de başka bir şey beklenemezdi elbet. Oysa batılı bir yazar, Nazilerin belinin Stalingrad’da kırıldığını ve batı cephesinde doğru dürüst savaş olmadığını isteyerek veya istemeyerek itiraf etmiştir.

Moskova, Leningrad ve Stalingrad’da Nazileri püskürten ordu, 22 Haziran 1944’te Bagration Operasyonu ile Nazileri Doğu Avrupa’da da hezimete uğrattı. Operasyona Sovyetler Birliği Mareşali, savaş zamanı 1.Belarus Cephesi ve birçok cephenin komutanlığında bulunmuş Polonya asıllı Sovyet askeri olan Konstantin Rokossovsky (ağırıklı olarak taktiksel fikirler O’na ait), Mareşal Zhukov, Mareşal Vasilevsky, ve Mareşal Bagramyan komuta eder. 19 Ağustos 1944’te Sovyet Ordusu tüm Byelorosya’da ve Polonya’nın doğu bölgelerinde kontrol sağlarken, Berlin’e çarpıcı bir uzaklıkta konuşlanır. Hatta sonraları Stalin, Mareşal Rokossovsky hakkında “Suvorov’umuz yok belki ama Rokossovsky bizim için Bagration’dur” diyecektir.

1945’in 16 Nisan’ına gelindiğinde Sovyet Ordusu’nun Berlin’e taarruzu başladı. Ordu’ya verilen emir 1 Mayıs’ta Berlin’i almasıdır, ve nitelikli öyle olur. 30 Nisan’da ise Hitler’in intihar etmesiyle moralmen hiçbir dayanağı kalmayan Nazi Ordusu’nun

teslim olmaması için hiçbir sebep yoktur. 8 Mayıs 1945’te Nazi Almanyası Sovyetler Birliği’ne kayıtsız şartsız teslim olduğunu bildiren antlaşmayı imzalar. Ertesi gün, yani 9 Mayıs 1945, Sovyet yanlısı tüm emekçi halklara faşizme karşı Zafer Günü olarak arnağan edilir.

Konstantin Rokossovsky, “ancak kahramanlarına saygı gösteren bir halk büyük sayılabilir” diyor. Hala her 9 Mayıs’ta inatla Moskova’daki Kızıl Meydan’da yerini alıp faşizme karşı zaferi kutluyorlar. Her ne kadar bugün dağılmış olsa da Sovyetler Birliği halklarının büyüklüğü burdadır. SSCB’nin dağılmasının ardından 26 yıl geçmesine rağmen, o devrimci ve yurtsever mirası emekçi halkların belleğinden silemediler. Bir gün kapitalist-faşist barbarlığın karşısına tekrar çıkma potansiyelini hala bağrında taşıyor. Hele ki Rusya’nın NATO tarafından bu denli kuşatıldığı bir zamanda... hatta Ukrayna’nın güneydoğusunda bulunan Novorusya’da, emekçi halklar kapitalist-faşist barbarlığın karşısına çoktan çıktı bile...

na’nın güneydoğusunda bulunan Novorusya’da, emekçi halklar kapitalist-faşist barbarlığın karşısına çoktan çıktı bile...

Bugün, çeşitli reformist çevreler Sovyetler Birliği’nin ‘sosyalist olmadığı’ ve hatta ‘Nazi Almanyası’ndan farkı olmadığı’ hakkında gevezelikler ededursun. Onların kimlerin peşinden gittiğini, kimin sosyalist olup olmadığını emekçi sınıflar görüyor.

‘Marx’a dönüş’ adı altında işçi sınıfının burjuvalar üzerindeki diktatörlüğünü, yani Leninizm’in en temel maddelerinden birini inkar eden oportünistler değil, işçi sınıfının iktidarı için savaşan Leninistler kazanacak. Sosyalizmin artık güncel olmadığı, tarihe karıştığı yönündeki her söz küçük-burjuvaların dar dünyalarının ürünüdür. Oysa son sözü işçi sınıfı ve emekçi halklar söyleyecek.

OMUZLARA YÜKLENEN TARİHSEL MİSYON

Moskova, Kızıl Meydan... Yıl 1941. Günlerden Kasımın yedisi. Nazi orduları Moskova’nın kaplılarına dayanmış durumda. Cephe Moskova’ya 70 kilometreden az. Henüz başlamamış ünlü Volokolamsk Şosesi savaşları. Başkent düştü düşecek diye bekliyor ellerini ovuşturarak akbaba sürüleri. Bekliyor “muzaffer Nazi birliklerinin” Kızıl Meydan’dan geçişini seyretmeyi.

1941, Kasımın yedisi... Moskova kaplılarında tüm dünyayı titreten nazi birlikleri. Şayialar dolanıyor, Kızıl şeytanlar çoktan sıvışıp terketti Kremlini.

1941, Kasımın yedisi. Kızıl Meydan... Kremlin’in balkonundan sakın bir ses yükseliyor. Yoldaş Stalin, tüm dünya emekçilerine güven veren sesle konuşuyor:

“Yoldaşlar, kızıl ordu ve kızıl donanmanın askerleri, komutanlar ve siyasi eğitimciler, erkek ve kadın işçiler, erkek ve kadın kolektif köylü, aydınlar, geçici olarak Alman boyunduruğu altına düşmüş düşman cephe gerisindeki erkek ve kız kardeşler ve Alman işgalcilerinin cephe gerisindeki tesislerini ve görevlerini imha eden şanlı erkek ve kadın partizanlar!

Sovyet hükümeti adına ve Bolşevik Parti adına, sizleri, Büyük Sosyalist Ekim Devriminin 24. yıldönümü nedeniyle kutluyorum.

Yoldaşlar! Bugün, Ekim Devrimi’nin 24. yıldönümünü ağır koşullar altında kutluyoruz. Alman haydutlarının kallesçe saldırısı ve bize dayatılan savaş, ülkemiz için tehdit oluşturmaktadır. Geçici olarak bir dizi bölgeyi yitirdik. Düşman Leningrad ve Moskova kaplılarına dayanmış durumda.

Düşman, ordumuzun daha ilk darbeye parçalanacağını ve ülkemizin boyun eğeceğini hesaplamıştı. Fakat düşman tamamen yanılmıştır. Geçici başarısızlıklara rağmen ordumuz ve donanmamız, düşman saldırılarının bütün cephelede kahramanca geri püskürtüyor, bu arada düşmana ağır kayıplar verdiriyor.

Ülkemiz, tüm ülkemiz, ordumuz ve donanmamızla birlikte, Alman işgalcilerini ezmek için, tek bir savaş kampı biçiminde birleşmiştir.

Ülkemizin şimdikinden daha ağır koşullar içinde bulunduğu günler olmuştur. Ekim Devriminin birinci yıldönümü olan 1918 yılını anımsayın, ülkemizin dörtte üçü o günlerde yabancı müdahalecilerin elinde bulunuyordu. Ukrayna, Kafkasya, Orta Asya, Ural, Sibirya ve Uzakdoğu geçici olarak elimizden çıkmıştı. Müttefiklerimiz yoktu, Kızıl Ordumuz

yoktu, -orduyu örgütlemeye yeni girişmiştik- tahlümüz, silahımız ve donanmamız yeterli değildi. O yıllarda ülkemize on dört devlet girmişti, fakat yıkılmadık ve cesaretimiz yitirmedik. Savaşın ateşi içinde Kızıl Ordu’yu örgütledik ve ülkemizi bir savaş kampına dönüştürdük.

Büyük Lenin’in ruhu, o günlerde, müdahalecilerle karşı savaş için içimizde ateş yaktı. Ne oldu? Müdahalecileri yendik. Yitirdiğimiz bütün toprakları geri aldık ve zafere ulaştık.

Bugün, ülkemizin içinde bulunduğu durum, 23 yıl önceki durumla kıyaslanamayacak kadar iyidir.

Bugün ülkemiz, gerek sanayi, gerek besin ve hammadde açısından daha zengindir. Bugün bizimle beraber Alman haydutlarına karşı birlik cepheye duran müttefiklerimiz var. Bugün Hitler zorbalığının boyunduruğu altında bulunan Avrupa halklarının sempatisine sahibiz.

Bugün yaşanan pahasına, ülkemizin özgürlüğünü ve bağımsızlığını savunan mükemmel bir ordumuz ve mükemmel bir donanmamız var. Bugün ne besin maddesi, ne de silah ve donanım açısından yetersizliklerimiz var. Bütün ülkemiz, ülkemizin bütün halkları, ordumuzu ve donanmamızı destekliyor, Nazi ordularını yenmek için yardım ediyorlar. Tükenmeyen insan gücü yedğimiz var.

Büyük Lenin’in ruhu ve muzaffer bayrağı, tıpkı yirmüç yıl önceki gibi, bugün de sosyalist anavatan savaşımızda bizi coşturuyor. Alman işgalcilerini yenilgiye uğrattığımızdan, uğratmak zorunda olduğumuzdan kuşku duymak mümkün mü?

Düşman, bazı korkuya kapılmış aydınların düşündüğü kadar güçlü değil. Şeytan, boyalı olduğu kadar korkunç değil. Kızıl Ordumuzun, ünlü Alman birliklerini defalarca, panik halinde kaçmaya zorlandığını kim inkar edebilir?

Eğer, Alman propagandacılarının şaşaalı açıklamalarına göre değil, Almanya’nın gerçek durumuna göre hüküm verecek olursak, faşist Alman işgalcilerinin bir felaketin eşiğinde olduğunu anlamak zor olmayacaktır. Şimdi Almanya’da açlık ve sefalet kol geziyor. Dört aylık savaş süresince Almanya, dört buçuk milyon asker yitirdi. Almanya kan kaybediyor, insan gücü tükeniyor. Öfke, sadece Alman boyunduruğu altına sokulmuş Avrupa halklarını değil, savaşın sonunun ne zaman geleceğini bilmeyen Alman halkını da sarıyor. Alman işgalciler son güçlerini topluyorlar. Almanya’nın böyle bir zorlanmaya uzun süre dayanamayacağına kuşku yoktur. Birkaç ay daha, bir altı ay daha, belki de bir yıl kadar Hitler Almanyası kendi suçlarının ağırlığı altında çökecektir.

Yoldaşlar, Kızıl Ordu ve Kızıl Donanma askerleri, komutanlar ve siyasi eğitimciler, erkek ve kadın partizanlar!

Bütün dünyanın gözü, Alman işgalci sürülerini yönetebilecek güç olarak sizin üzerinizde. Alman haydutlarının boyunduruğu altında tutulan Avrupa halklarının gözü, kurtarıcıları olarak, sizin üzerinizde.

Omuzlarınıza büyük bir kurtuluş misyonu verildi. Bu misyona layık olun.

Yürüttüğümüz savaş, özgürlük savaşıdır, haklı bir savaştır. Sizlere bu savaşta öncüleriniz, Aleksandr Nevski, Dmitri Donskoi, Kuzma Minin, Dmitri Pozharsky, Aleksander Suvorov, Mihaıl Kutusov’un kahraman örnekleri meşale olsun! Sizlere, büyük Lenin’in muzaffer bayrağı güç versin!

Alman istilacıların tamamen ezilmesi için! Alman işgal ordularına ölüm!

Yaşasın şanlı vatanımız, onun özgürlüğü ve bağımsızlığı! Lenin’in bayrağı altında zafere, İleri!”

Bu bilinçle ileri atılan Kızıl Ordu, dövüşe dövüşe yürüyor, tüm Avrupa halklarını nazi sürülerinin elinden kurtarıyor. Berlin’de, parlamento binasında dalgalanıyor sosyalizm kızıl bayrağı. 8 Mayıs 1945 gece yarısı Almanya kayıtsız şartsız teslim oluyor. Ve 9 Mayıs, faşizme karşı zafer günü olarak kutlanıyor.

